

ÅRSBERETNING 2010

Finansieringsselskapenes Forening

Leder har ordet

2010 ble resultatmessig et godt år for medlemsselskapene, men hvor etterdønningene av finanskrisen er merkbare med fortsatt dempet investeringslyst i næringslivet. Året har vært preget av sterk utlånsvekst som har kompensert for lavere vekst i leasingmarkedet. Tapsutviklingen er under kontroll.

Den negative utviklingen i kjølvannet av finanskrisen har fortsatt inn i 2010. Dempet investeringsvilje i næringslivet, og spesielt innen enkelte sektorer, har gitt betydelig fall i nysalg av investeringskreditter også i 2010. Flere av medlemsselskapene valgte å nedjustere sine budsjetter. Norge har likevel vært mindre berørt av krisen enn våre naboland og resten av Europa.

Forventninger om økende aktivitet, optimisme og investeringslyst har ikke slått til i 2010. Det er positive signaler om at dette vil endre seg i løpet av 2011. Store deler av forbrukermarkedet har så langt i liten grad vært direkte berørt av finanskrisen. God bruktbilomsetning og økende etterspørsel etter bilfinansiering så vel som forbrukslån og jevnt høyt bruk av betalings- og kredittkort har gitt medlemsselskapene et godt år på privatsiden.

Bedriftenes investeringer i nye driftsmidler har blitt satt på vent siden starten på 2009, og den gryende optimisme i privatmarkedet har ikke smittet vesentlig over på bedriftslederne. Næringer som eksportrettet industri, transport, bygg og anlegg er fortsatt påvirket av finanskrisen nasjonalt og internasjonalt.

Nye leasinginvesteringer fikk et kraftig fall i 2009. Utover året 2010 fortsatte fallet i nye leasinginvesteringer, men ikke like sterkt som året før. Medlemsselskapene opplevde en forbedring i mislighold og tap, og med fortsatt gode rentemarginer har året total sett medført positive resultater for medlemsselskapene.

Samlet sett ble 2010 et godt år i en krevende tid og medlemsselskapene står godt rustet til å styrke sin posisjon som finansieringskilde og bidra til at bedrifter og husholdninger får dekket sine finansieringsbehov.

Finansieringsselskapenes Forening skal gjøre sitt for å bidra til å legge forholdene best mulig til rette for at medlemsselskapene skal kunne utvikle sin virksomhet i et skiftende marked. Det innebærer blant annet å fortsette arbeidet med å sikre gode rammebetingelser for medlemsselskapene og følge utviklingen i det europeiske finansmarkedet på nært hold.

Myndighetenes videreføring av kontantinnnskrevet har reist betydelige utfordringer for de som tilbyr bilfinansiering. Finansieringsselskapenes Forening vil fortsette arbeidet for å få en dialog med Justisdepartementet om å redusere kravet.

Det er fortsatt knyttet stor usikkerhet til videre utvikling, omfang og varighet av finanskrisen og påvirkningen på norsk økonomi og våre medlemsselskapers virksomhet. 2011 blir uansett et spennende år hvor medlemsselskapene nok et år blir satt på prøve i forhold til å drive lønnsom og god forretning i et krevende marked.

Vi vil takke medlemsselskapene for et godt gjennomført arbeidsår, i visshet om at de står godt rustet til å fortsette å høste av mulighetene det nye året vil bringe.

Anne-Lise Løfsgaard

Adm. direktør

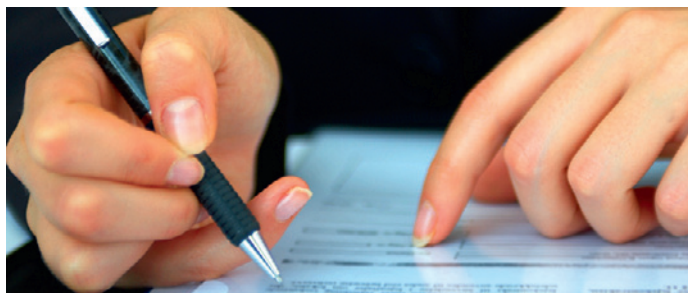
FINFO

Finansieringsselskapenes Forening skal være en naturlig interesseorganisasjon for alle finansieringsselskaper, banker og andre selskaper som driver med slik virksomhet i Norge. Gjennom høy kompetanse og markedskunnskap skal foreningen overfor omverdenen fremstå som en representant for bransjen, mens foreningen innad skal formidle kunnskap og bidra til en felles bransjekultur med sunn konkurranse selskapene i mellom.

Hovedtrekk

Hovedpunkter 2010

- Resultatmessig et godt år for finansieringsselskapene
- Rentemargin på et fortsatt høyt nivå og kontroll med mislighold og tap
- Dempet investeringslyst ga markert fall i salg av finansieringstjenester til næringslivet
- Privatmarkedet opprettholdt etterspørselen og sikret finansieringsvolumer godt over fjorårets nivå
- Forvaltningskapitalen øker igjen

Tall i prosent av gjennomsnittlig forvaltningskapital

	2006	2007	2008	2009	2010
Rentenetto ¹⁾	3,5%	3,5%	3,8%	4,9%	4,5%
Driftsresultat før tap ¹⁾	2,2%	2,6%	2,9%	3,2%	3,0%
Tap ¹⁾	0,4%	0,8%	0,9%	1,1%	0,8%
Resultat av ordinær drift før skatt ¹⁾	1,7%	1,7%	1,9%	2,3%	2,5%

Tall i mrd kroner

	2006	2007	2008	2009	2010
Resultat av ordinær drift før skatt ¹⁾	2 330	2 611	3 652	4330	4603
Medlemsselskapenes samlede forvaltningskapital pr 31.12 ¹⁾²⁾	141,0	162,4	200,0	201,8	212,5
Nye leasinginvesteringer totalt	31,8	36,7	38,2	29,5	31,6
Nye leasinginvesteringer personbiler	6,8	7,0	7,0	6,5	9,5
Nye investeringer - andre utlån (billån og øvrig utlån)	26,9	32,3	30,0	27,9	29,9
Factoringomsetning inkl. bloc-factoring	94,3	133,6	147,2	126,8	117,9
Factoringutlån	7,6	8,4	7,8	5,6	5,6
Kredittkort, total omsetning (internasjonale og innenlandske)	34,4	41,2	53,7	57,9	64,7
Betalingskort, total omsetning (internasjonale)	24,3	34,0	37,7	36,5	38,9
Kortbaserte utlån og blancokreditter, utestående lånevolum	27,6	32,1	38,9	32,7	34,7

¹⁾Foreløpige tall for 2010.

²⁾Forvaltningskapitalen for filialer er beregnet

Kilde: Finansieringsselskapenes Forening

Virksomhetsområdene

Leasing:

- Fortsatt fall i leasingfinansiering av nye driftsmidler til næringslivet
- Sterk posisjon som finansieringsløsning for næringslivet
- Industrielt utstyr, maskiner og transport har redusert sin dominerende rolle som leasingobjekter
- Tilfredsstillende inntjening og lavere tap
- Redusert ordreserve inn i 2011 sammenlignet med et normalår

Bilfinansiering:

- Leasingfinansiering av personbiler har hatt en sterk økning
- Leasing av transportmidler på vei tilbake til tidligere nivå
- Høy bruktbilomsetning bidro til vekst i billån til privatpersoner
- Medlemsselskapene fortsatt dominerende finansieringskilde i bilmarkedet

Factoring:

- Dempet omsetning og utlån, og på lavere nivå enn forventet
- Fakturamengde på nivå med de to foregående årene
- Nettbaserte factoringløsninger øker produktets attraktivitet blant bedriftene
- Oppmerksomhet om factoring som aktiv del av bedriftens finansstrategi

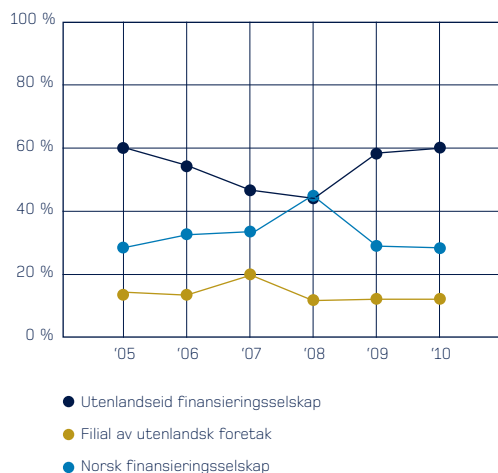
Kreditt- og betalingskort:

- Sterk økning i antall internasjonale betalings- og kredittkort og fortsatt omsetningsvekst
- Den kortbaserte utlånsveksten fortsatte i 2010
- Tapsprosent på linje med fjoråret
- Internasjonale kort brukes hyppigere
- Internasjonale kreditt- og betalingskort attraktive som betalingsmiddel og finansieringskilde

Året i korte trekk

Januar	Informasjonsbrosjyre om kunde kontroll
Mars	Ny mønsteravtale for Forbrukerkreditt Basel III – Finansdepartementet legger frem forslag til nye kapitalkrav på store engasjementer Skattedirektoratet sender ut melding om endret avgiftspraksis når det gjelder formidling av finansielle tjenester
April	Justisdepartementet beslutter å videreføre kravet om kontantandel for formidlede lån
Mai	Erik Kongelf gjenvalgt til styreformann
Juni	Forbudt å overføre penger til utenlandske pengespill
Juli	Finansklagenemnda etablert
August	IFRS – forslag til nye regnskapsregler for leasing
September	Finansklagenemnda legger om sine faktureringsrutiner
November	To nye medlemmer – Brage Finans AS og Landkreditt Finans AS
Desember	Nye regler for godtgjørelse i finansforetak

Medlemsselskapenes utlånsvolum (andel fordelt på gruppe)

Kort om Finfo

FINFO (Finansieringsselskapenes Forening) er en bransjeforening for finansieringsselskaper som driver virksomhet i Norge. Medlemmer kan være finansieringsselskaper eller andre finansinstitusjoner med konseksjon i Norge som driver virksomhet innenfor områdene leasing, faktoring, lån mot salgspant, kredittkort, innløsnings tjenester og annen forbrukerfinansiering.

Foreningen har også anledning til å oppta filialer etablert i Norge av utenlandske finansieringsselskaper eller andre finansinstitusjoner som driver virksomhet innenfor disse områdene. Det er en forutsetning for medlemskap at virksomheten står under tilsyn av Finanstilsynet eller

tilsvarende myndighet i utlandet, og er underlagt krav til egenkapital og regnskapsoffentlighet.

Foreningen dekker ca. 90 % av markedet og hadde ved utgangen av året 38 medlemmer – 24 norsketablerte foretak og 14 filialer av utenlandske kredittinstitusjoner. Foreningen ivaretar medlemmenes interesser overfor myndighetene og er høringsinstans for lovforslag som berører selskapenes virksomhet. Medlemmene ytes bistand i spørsmål av juridisk, regnskapsmessig og administrativ karakter. Foreningen er medlem i de europeiske organisasjonene Eurofinas og Leaseurope, og er dessuten medlem av Finansnæringens Hovedorganisasjon.

Medlemsselskapenes virksomhet 2010

Finanskrisen satte sitt preg også på 2010 med fortsatt lav investeringslyst i næringslivet og dempet etterspørsel hos husholdningene. Medlemsselskapene fikk i 2010 økte nysalgsvolumer i privatmarkedet som i stor grad kompenserte for fallende nysalgsvolumer i bedriftsmarkedet. Samlet forvaltningskapital økte og er igjen på et historisk høyt nivå. Samlet sett ble likevel 2010 et godt år for medlemsselskapene med styrket rentemargin og bedre kontroll på mislighold og tap på utlån. Norsk og internasjonal økonomi viser tegn til fortsatt bedring inn i 2011, men medlemsselskapene må forvente nok et utfordrende år.

Hovedtrekk

Tilfredsstillende lønnsomhet

Med et samlet driftsresultat før skatt på 4,6 mrd. kroner ble 2010 et godt år for medlemsselskapene året sett under ett. Resultatet utgjorde 2,53 prosent av gjennomsnittlig forvaltningskapital (GFK) mot 2,33 prosent året før.

Markedet for finansieringsselskaper er sammensatt, og det er derfor store variasjoner mellom enkeltelskaper både når det gjelder resultat og balanse. Medlemsselskapene fikk samlet sett også i 2010 den relativt sett beste inntjeningen av alle grupper finansinstitusjoner.

Økning i mislighold og tap på utlån

Bokførte tap på utlån ble redusert i 2010 og utgjorde 0,81 prosent av GFK mot 1,08 prosent året før. Brutto misligholdte lån utgjorde i følge Finanstilsynet 3,7 prosent av brutto utlån for de norske finansieringsselskapene ved utgangen av året, mot 2,9 prosent året før. Tapsomfanget vurderes å ligge på et forsvarlig nivå for medlemsselskapene.

Stabil forvaltningskapital og betryggende soliditet

Medlemsselskapene vokste med 5 prosent gjennom 2010 mot 1 prosent året før. Samlet beregnet forvaltningskapital utgjorde ved utgangen av året 212,5 mrd. kroner. Gjennomsnittlig kapitaldekning for de av medlemsselskapene som er aksjeselskaper var 12,4 prosent ved utgangen av 2010 mot 11,7 prosent året før. Myndighetenes minstekrav er 8 prosent.

Leasing

Investeringsvilje på vei tilbake

Leasingfinansiering av nye driftsmidler økte med hele 7 prosent på årsbasis fra fjorårets bunnotering og endte på 31,6 mrd. kroner i 2010. Økningen skyldes først og fremst leasing av bil som hadde en økning på hele 37,7 prosent mens det fortsatt er avventende investeringsvilje i næringslivet. Det har fortsatt vært en nedgang i leasingvolumene til næringslivet, men den er betydelig mindre enn nedgangen i 2009. Det er innen kontor og data, landtransport og investeringer i industrielt utstyr vi fortsatt har nedgang.

Bredt spekter av leasingobjekter

Medlemsselskapenes leasingportefølje økte med 2 prosent i 2010 etter en reduksjon på 6 prosent i 2009. Porteføljen utgjorde 80,5 mrd. kroner ved slutten av året. Industrielt utstyr og maskiner utgjør 28 prosent av porteføljen, mens personbiler og landtransport følger deretter med henholdsvis 30 prosent og 26 prosent. Industrien og servicenæringen er de næringene som i størst grad benytter leasing til finansiering av driftsmidler.

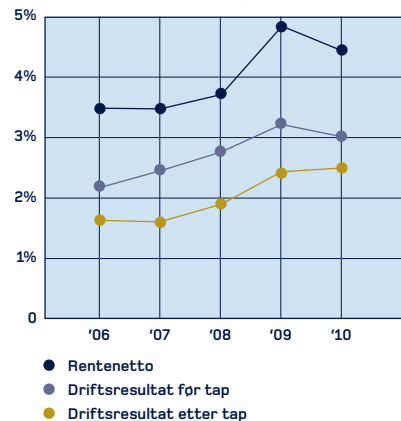
Betydelig andel på leasing

Næringslivsinvesteringene i transportmidler, maskiner og utstyr i Norge utgjorde i følge Statistisk Sentralbyrå til sammen 110 mrd. kroner i 2010 (foreløpige tall) mot 114 mrd. kroner året før.

Medlemsselskapene leasingfinansierte 29 prosent av disse investeringene, og har dermed en solid posisjon som finansieringskilde for næringslivet. Internasjonalt har denne finansieringsformen tradisjonelt hatt en sterkere posisjon enn i Norge, men de senere års utvikling viser at leasing har styrket sin posisjon som finansieringsform blant norske bedrifter.

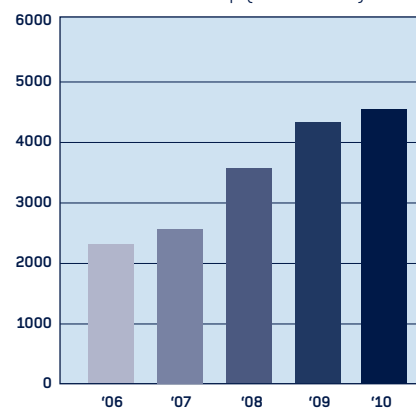
Rentenetto og driftsresultat

I prosent av gjennomsnittlig forvaltningskapital for medlemsselskapene

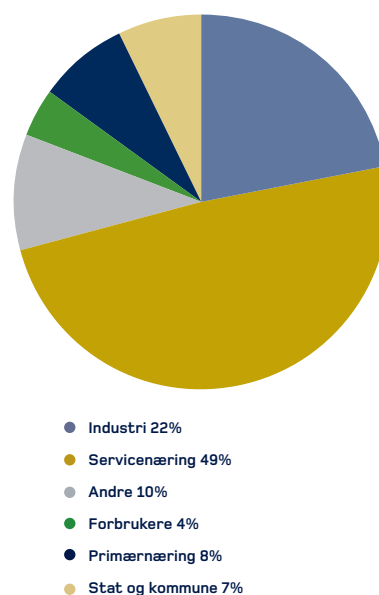
Resultat av ordinær drift

Driftsresultat etter tap (mill. kroner)

Nye leasinginvesteringer

Fordelt etter næring

Bilfinansiering

Nybilsalget ga ny giv

Det ble solgt 127 754 nye personbiler i 2010 mot 98 675 året før. Dette er en økning på 29,5 prosent og man er nesten på nivå med toppåret 2007. Investeringslysten i bil er tilbake for både privatmarkedet og næringsmarkedet.

Salget av brukte biler viste også i 2010 en positiv utvikling og endte på 392 575 eierskifter mot 380 787 året før. Antall brukt-importerte biler økte med 16 prosent sammenlignet med fjoråret og endte på 29 014 biler for 2010.

Medlemsselskapene finansierte gjennom lån og leasing 61 954 nye og bruktimporterte biler (40 prosent) og 83 398 brukte biler (21 prosent) i 2010. Medlemsselskapenes biladministrative løsninger for bedrifter omfattet 48 312 biler ved utgangen av 2010 mot 44 037 biler året før.

Personbilleasing stadig mer populært

Leasing av personbiler utgjorde 9,5 mrd. kroner i 2010 en økning på hele 45 prosent fra fjoråret som er større enn økningen i nybilsalget (29 prosent). Privateleie økte betydelig i 2010 og utgjør nå 1/3 av finansiert volum gjennom medlemsselskapene. Leasing av transportmidler under 3,5 tonn, som i hovedsak består av varebiler, økte med hele 24 prosent gjennom 2010. Virkningen av finanskrisen ser ut til å være på retur innen transportbransjen og bygg- og anlegg. Disse bransjene benytter i stor grad leasingfinansiering av arbeidsbilene.

Større andel private billån

Både bedrifter og privatpersoner velger å lånefinansiere bilkjøp gjennom medlems-selskapene, og billånene sikres i stor grad gjennom salgspant. I 2010 økte andelen private billån fra 78 til 80 prosent.

Salget av nye billån gjennom medlemsselskapene økte med 12 prosent i 2010 og utgjorde 26,4 mrd. kroner. Medlemsselskapene befestet dermed sin dominerende posisjon som långiver i bilmarkedet.

Factoring

Dempet omsetning og utlån

Etter jevn omsetningsvekst de senere årene falt factoringomsetningen med ytterligere 7 prosent ned til 117,9 mrd kroner i 2010. Fakturamengden endte på samme nivå som de to foregående årene, mens utlånene flatet ut og utgjorde 5,6 mrd kroner ved utgangen av året. Nedgangen for factoring skyldes i hovedsak redusert omsetning og aktivitet hos factoringkundene gjennom året.

Innenfor mange bransjer

Bedrifter innenfor mange bransjer velger factoring, og kunnskapen om produktet øker blant økonomisjefer og daglige ledere. Felles for bedrifter som velger factoring er at de selger sine varer og tjenester på kreditt og i hovedsak til andre næringsdrivende. Mange av bedriftene opererer innenlands, men også import- og eksportbedrifter velger å benytte factoringsselskaperes tjenester.

Factoring på web

De nettbaserte løsningene som factoringsselskapene tilbyr har fått god mottakelse hos bedriftene og gir økt effektivitet. Det forventes at aktivt salgssarbeid og økende kunnskap om factoringproduktet kombinert med videre produktutvikling, vil øke etterspørselen ytterligere og bidra til fortsatt vekst i tiden som kommer.

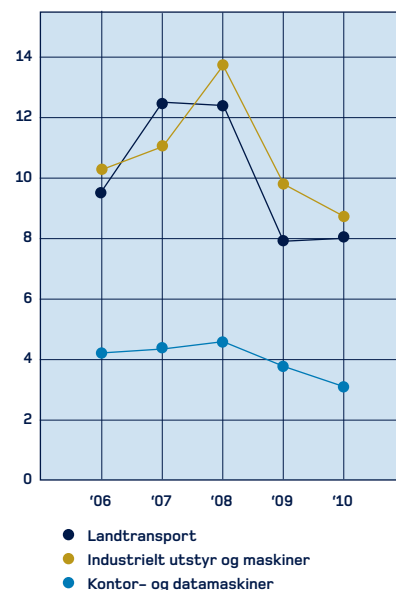
Kreditt- og betalingskort

De internasjonale kortene dominerer

Ved utgangen av 2010 var det 6,2 millioner internasjonale og nasjonale betalings- og kredittkort i Norge, mot 3,9 millioner kort året før. Det er spesielt stor økning i antall internasjonale kredittkort og dette skyldes at nye kanaler åpnes gjennom dagligvarebransjen og bruk av Visa og Mastercard på kjedekort.

Mer enn 6,7 millioner internasjonale debetkort, med direkte trekk på konto, er også på norske hender og det utstedes stadig nye kort. De fleste debetkortene er kombinerte kort med et Bank Accept-spor som brukes i Norge og et internasjonalt spor (Visa/Mastercard) som benyttes i utlandet. Omsetningstall knyttet til Bank Accept er

Nye leasinginvesteringer Mrd. kroner

Bilfinansiering

Nye investeringer mrd. kroner

ikke med i tallene nedenfor. Tall for internasjonale debetkort vil derfor i hovedsak dreie seg om bruk i utlandet.

De internasjonale betalings- og kredittkortene representerte 48 prosent av antall kort utstedt ved utgangen av 2010. Med en omsetning på 103,6 milliarder kroner stod de for 60 prosent av den samlede omsetningen.

Internasjonale kredittkort hadde en omsetningsøkning på 11 prosent i forhold til fjoråret og 16 prosent vekst i antall transaksjoner. Veksten skyldes blant annet tiltagende netthandel og økt innsalg av internasjonale kredittkort som en del av bankenes kundeprogrammer. En del nasjonale kredittkort har dessuten blitt omgjort til internasjonale kredittkort i løpet av året.

Gjennomsnittlig omsetning pr. transaksjon for internasjonale kreditt- og betalingskort viser fortsatt en nedgang på henholdsvis 2 og 6 prosent sammenlignet med fjoråret, men er fortsatt betydelig høyere enn for internasjonale debetkort. Dette betyr at kort benyttes stadig oftere og på lavere beløp. Blant de internasjonale betalingskortene var 12 prosent av omsetningen knyttet til bedriftsmarkedet gjennom firmakort, mens 10 prosent av de internasjonale kredittkortenes omsetning var bedriftsrelatert. I begge tilfeller representerer dette en nedgang i bedriftsandelen sammenlignet med fjoråret.

Firmakortomsetningen stod for 6 prosent av den samlede omsetningen knyttet til internasjonale og nasjonale betalings- og kredittkort samt internasjonale debetkort. Mange av de internasjonale betalingskortene i personmarkedet benyttes imidlertid også i vesentlig grad i jobbrelaterte sammenhenger.

Nasjonale kredittkort

Den samlede omsetningen knyttet til nasjonale kredittkort økte med 58 prosent sammenlignet med fjoråret, men på et beskjedent volum i forhold til internasjonale betalings- og kredittkort. Antall transaksjoner økte med 86 prosent, mens omsetningen per kort økte med 50 prosent til 3 270 kroner på årsbasis. Med en gjennomsnittlig omsetning per transaksjon på 1 762 kroner innebærer dette at nasjonale kre-

dittkort i stor grad benyttes kun ved førstegangskjøp. Internasjonale betalingskort har til sammenligning gjennomsnittlig 32 transaksjoner i løpet av et år.

De nasjonale kredittkortene har tradisjonelt sett hatt veldig lave beløp knyttet til kontantuttak og det meste av omsetningen knyttet til varekjøp. De internasjonale betalings- og kredittkortene har hatt en større andel av kontantuttak. Andelen av omsetning knyttet til kontantuttak utgjorde kun 4 prosent for nasjonale kredittkort i 2010. Andelen kontantuttak for de internasjonale debetkortene holdt seg på nivå med fjoråret og endte på 26 prosent.

Stabilt utlånsvolum og økende mislighold

Utestående lånevolum for betalings- og kredittkort økte med 6 prosent og utgjorde 29,7 milliarder kroner for 2010. Stabiliseringen av lånevolumet på et høyt nivå bekrefter fortsatt jevnt bruk av kort som betalingsmiddel og finansieringskilde.

Andre utlån uten sikkerhet økte med 8 prosent sammenlignet med fjoråret og endte på 5,1 milliarder kroner for 2010. Medlemselskapene hadde en relativt stor avslagsprosent på usikrede kreditter gjennom året. Andelen av misligholdte og nullstilte, kortbaserte lån utgjorde 6,0 prosent av utlånsvolumet ved utgangen av året det samme som året før. Foreningen har gitt uttrykk for nødvendigheten av et generelt gjeldsregister for å sikre et redusert tapsnivå også i årene som kommer.

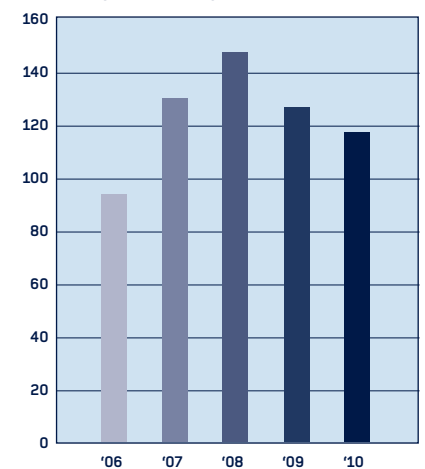
Muligheter gjennom teknologi

Betalingsformidlingen i Norge og internasjonalt går i retning av økt bruk av kortbaserte, elektroniske transaksjoner. Den teknologiske utviklingen gir også muligheter for produktutvikling og nye distribusjonskanaler for kortbaserte tjenester. Grensesnittet mot aktører utenfor det tradisjonelle finansområdet er derfor en viktig problemstilling for fremtiden og gir forventninger om gode utsikter for kortvirksomheten i tiden som kommer.

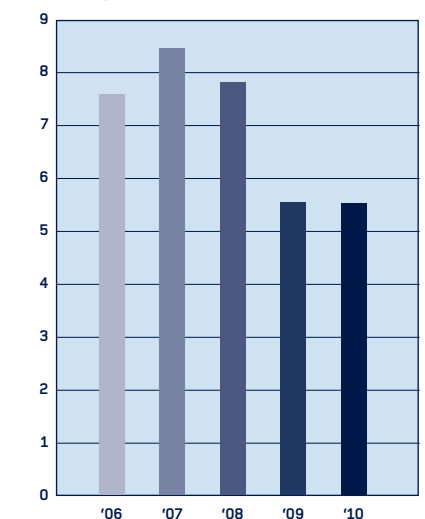
Fremtidsutsikter

De senere årenes høykonjunktur er definitivt over og det knyttes fortsatt usikkerhet til virkningene og varigheten av ned-

Factoring omsetning Mrd. kroner

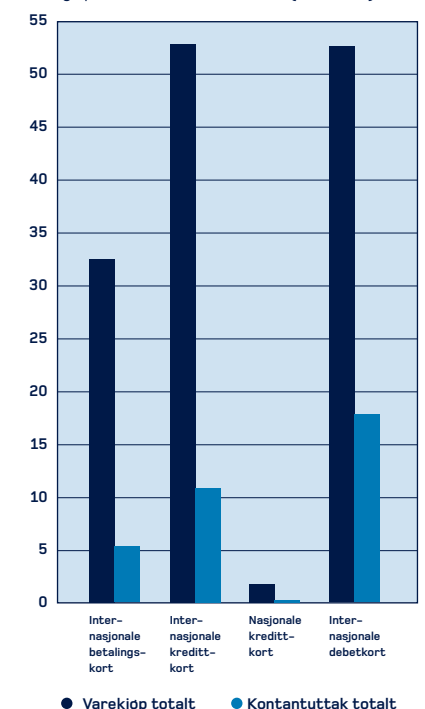

Factoring utlån Mrd. kroner

Kort, fordeling omsetning

Varekjøp/kontantuttak 2010 (mrd. kr.)

gangstidene som medlemsselskapene har erfart også gjennom 2010 og inn i 2011 selv om det er økt optimisme i næringslivet.

Følgene for medlemsselskapene er blant annet fortsatt lav ordresreserve inn i det nye året og fortsatt moderat nysalg av finansieringstjenester til bedriftene. En positiv utvikling er at tapsutviklingen er lavere enn fjoråret. Reduksjon i verdien av brukt leasingutstyr innebærer forventninger om lavere salgsinntekter for medlemsselskapene.

Det er imidlertid flere grunner til å se med optimisme på tiden som kommer for medlemsselskapene. Rentemarginen ved inngangen til 2011 er marginalt lavere enn i 2010, men er fortsatt på et høyere nivå enn ved inngangen til 2009. Etterspørselen i privatmarkedet er tilfredsstillende og stigende, løpetiden på låne- og leasingengasjementer har også økt noe, og deler av bedriftsmarkedet ser i økende grad ut til å foreta investeringer i nye driftsmidler i løpet av året.

Usikkerheten i verdensøkonomien påvirker imidlertid norsk økonomi og bransjer som tradisjonelt benytter leasingfinansiering av sine driftsinvesteringer. Signaler fra næringslivet innebærer at medlemsselskapene forventer høyere investeringsvilje i løpet av 2011 og at leasinginvesteringer innen landtransport, industrielt utstyr og maskiner samt kontor- og datautstyr vil øke i 2011 i forhold til fjoråret.

Bilbransjen forventer at salg av nye biler blir liggende litt lavere enn i fjor. Medlemsselskapene forventer at nybilsalget vil ligge på mellom 120-130 000 biler. Medlemsselskapene har god grunn til å tro at bransjen vil ta sin del av dette salget, og finansiere en stadig større andel gjennom lån og leasing. Med en bruktbilomsetning på opp mot 400 000 enheter, vil konkurransen om bilkundene bli sterk også i 2011.

Factoring fikk en større nedgang enn forventet i 2010, og medlemsselskapene har tro på at trenden vil snu i løpet av året. For bankkonsern med eget finansieringsselskap innebærer dette større trygghet for engasjementet og en bedre og mer fleksibel finansieringsløsning for bedriftskunden.

Antall kreditt- og betalingskort økte i 2010

og det samme gjorde omsetning og utlån samlet sett etter en sterk avslutning på året. Medlemsselskapene forventer en positiv utvikling i 2011. Stadig flere benytter kort som betalingsmiddel i innland og utland, privat og på forretningsreise. Medlemsselskapene er en betydelig bidragsyter og finansieringskilde, og forventes å fortsatt ha denne posisjonen i 2011.

Medlemsselskapene har gode forutsetninger for å oppnå et tilfredsstillende forretningsvolum også i 2011, men fokus vil nok fortsatt i stor grad være rettet mot å sikre kvalitet i eksisterende portefølje. Tapsutviklingen er under kontroll og forventes å forbli på et lavt nivå.

Arbeidsløsheten er erfaringsmessig den faktoren som har størst betydning for misligholdet innen personmarkedet. Foreløpig er arbeidsløsheten i Norge på et moderat nivå, og forventes å fortsatt være moderat gjennom året. Lavt rentenivå gir samtidig flere evne til å betjene sine forpliktelser.

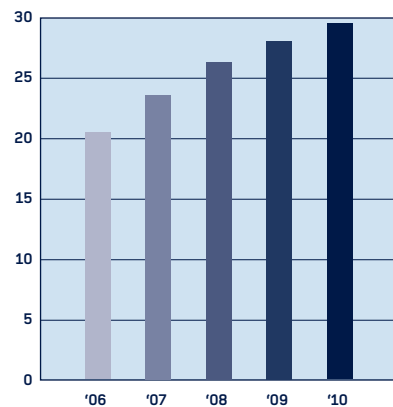
I økonomiske nedgangstider ser man økt innslag av svindel som identitetstyveri, skimming av kort, leasingfinansiering av ikke-eksisterende utstyr og kunders salg av leaset utstyr. Innen factoring vil det være tendenser til økende grad av reklamasjoner og motregning. Dette har medlemsselskapene økt fokus på.

Norges forhold til EU som marked vil også prege utviklingen for medlemsselskapene. Kundegruppers adgang og konkurranseevne i dette viktige markedet vil påvirke investeringsvilje og evne. Godt over halvparten av medlemsselskapene målt i utlånsvolum har nå utenlandske eiere, og det blir viktig at myndighetene har et europeisk perspektiv i utformingen av fremtidige rammebetingelser som sikrer muligheter til å tilby kundene konkurransedyktige løsninger. Foreningen har en viktig rolle i å påvirke denne utviklingen.

Medlemsselskapene har bak seg mange gode år og har vist seg å være dyktige til å finansiere en vesentlig andel av de investeringer bedrifter og husholdninger foretar og med god lønnsomhet. Det er optimisme, men også en viss usikkerhet knyttet til markedsmulighetene for 2011. Medlemsselskapene har et godt fundament for å kunne levere gode resultater samlet sett også i 2011.

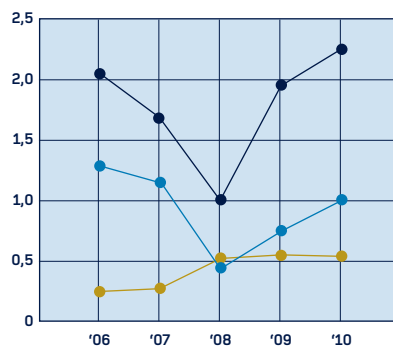
Kreditt- og betalingskort

Utestående lånevolum (mrd. kr.)

Resultatutvikling i finansinstitusjonene

Resultat av ordinær drift før skatt i prosent av gjennomsnittlig forvaltningskapital

- Finansieringsselskaper
- Forretnings- og sparebanker
- Kredittforetak

Tallene for 2010 er foreløpige, og omfatter 26 norske finansieringsselskaper hvorav noen få selskaper som ikke er medlemmer av Finansieringsselskapenes Forening.

Kilde: Finanstilsynet

Leasing

Leasing gir bedrifter og næringsdrivende mulighet til å anskaffe seg tidsriktig utstyr og maskiner uten å belaste egenkapital eller andre lånekilder.

Hovedtanken bak leasingproduktet er å gi kunden disposisjonsrett over et driftsmiddel. Eierforholdet er av underordnet betydning. Leietakeren betaler en leie som dekker renter og avskrivninger på den kapitalen som er bundet opp ved leasingselskapets kjøp av leasinggjenstanden. Leasingselskapet beholder eiendomsretten til gjenstanden under hele leieperioden.

Full pay out-leasing

Dette er en leasingavtale hvor avtalt leie dekker hele kjøpesummen (med renter) over leieperioden.

Restverdileasing

Ved restverdileasing tilbakebetales investeringen bare delvis ved leie fra kunden. I Norge er det vanlig at den resterende del av kjøpesummen betales av leverandør mot at denne kjøper tilbake gjenstanden. I utlandet er det mer vanlig med kundegarantert restverdi. Det hender også at leasingselskapet selv tar risikoen for restverdien (open-end). Da er man mer over mot operasjonell leasing.

Finansiell leasing

Finansiell leasing er en leieavtale som overfører til kunden det vesentligste av økono-

misk risiko og kontroll knyttet til eiendelen. Avtalen kjennetegnes ved at leasingselskapet kontraktfester tilbakebetaling av hele det investerte beløpet. Ønsker kunden restverdi, må restverdien garanteres av leverandør eller annen garantist.

Operasjonell leasing

Operasjonell leasing er leieavtaler som ikke er finansielle.

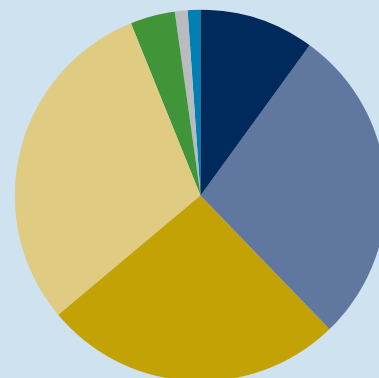
Leasing og skatt

Både finansielle og operasjonelle leasingavtaler er å anse som utleie når det gjelder skatt. Det betyr at leasingselskapet aktiverer objektet og foretar skattemessige avskrivninger. Kunden utgiftsfører leiebeløpet i resultatregnskapet.

Leasing har tradisjonelt vært knyttet til bil, men nå er det industrielt utstyr og maskiner som representerer de største finansieringsvolumene.

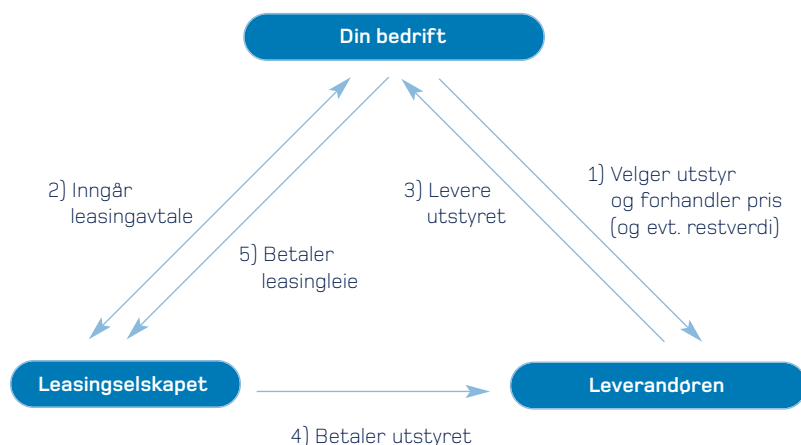
Nye leasinginvesteringer

Fordelt etter objekttype

- Kontor/datamaskiner 10%
- Industrielt utstyr og maskiner 28%
- Landtransport 26%
- Personbiler 30%
- Skip, fly, tog 4%
- Bygninger/fast eiendom 1%
- Annet 1%

Bedriftene trenger moderne, effektive driftsmidler for å styrke sin konkurransekraft.

Leasing i praksis

Leasingsselskapet kjøper inn et driftsmiddel etter spesifikasjoner fra sin kunde. Deretter leies driftsmiddelet av leasingsselskapet til leietaker for en avtalt periode – ofte varierende fra 3 til 5 år. I stedet for å låne ut penger, leier finansieringsselskapet ut driftsmidler innkjøpt spesielt for formålet.

Hva skjer etter leieperioden?

Etter utløpet av den avtalte leieperioden har bedriften normalt følgende muligheter:

- Fortsette leieforholdet til en sterkt redusert leie
- Anmode om å kjøpe utstyret og overta eiendomsretten
- Si opp avtalen og levere utstyret tilbake til leasingsselskapet

Ved restverdileasing har kunden ingen rett til å forlenge leasingavtalen.

Hva er leasing?

- Leasing er en enkel måte for næringsdrivende å skaffe seg disposisjonsrett over nødvendige driftsmidler.
- Leasing betyr finansiell leie, og ble introdusert i Norge på begynnelsen av 1960-tallet.
- Alle som tilbyr finansiell leasing i Norge må ha finanskonsesjon.
- Ingen egen "leasinglov" i Norge. Forholdet mellom partene reguleres gjennom standard avtaler.
- Mest vanlige å lease transportmidler, maskiner og datautstyr.
- 29,3 prosent av nye næringslivsinvesteringer i transportmidler, maskiner og utstyr ble leasingfinansiert gjennom medlemsselskapene i 2010.

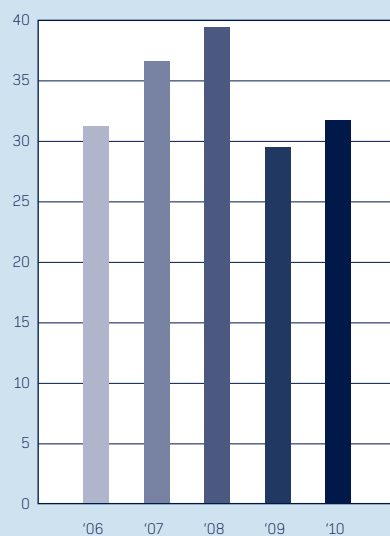
Hvorfor leasing?

- Hurtig og enkel tilgang på nye driftsmidler med minimal likviditetsbelastning.
- Kunden slipper å belaste investeringsbudsjetter. Ikke minst innenfor offentlig sektor anses dette som en stor fordel.
- De fleste kunder oppnår enkel regnskapsføring med utgiftsføring av leiebølene over driftsregnskapet. Dette gir redusert balanse og bedre nøkkeltall.
- Leasing innebærer en skattemessig enkel føring ved at leiebølene utgiftsføres direkte. Kunden slipper å måtte føre saldoavskrivninger.
- Kunden slipper å bekymre seg for hvordan han skal bli kvitt utstyret og til hvilken pris. Kunden oppnår også beskyttelse mot negative virkninger av ny teknologi.
- Leasingavtaler kan kombineres med ulike service- og vedlikeholdsavtaler. Ikke minst innenfor bil er det utviklet løsninger som avlaster kundene for betydelige ressurser knyttet til oppfølging av biler og bilkostnader.

Nesten hver tredje næringslivsinvestering i transportmidler, maskiner og utstyr ble finansiert av medlemsselskapene i 2010.

Nye leasinginvesteringer

(mrd. kroner)

Ved bruk av leasing oppnår kunden beskyttelse mot negativ virkning av ny teknologi.

Bilfinansiering

Finansieringsselskapene tilbyr et bredt spekter av tjenester for å dekke privatpersoner og bedrifters behov for finansiering og administrasjon av bilholdet.

Lån mot salgspant

Billån mot salgspant retter seg både mot privat- og næringslivskunder. Lånet gis i forbindelse med selve anskaffelsen av bilen, og finansieringsselskapet får salgspant i bilen som sikkerhet for lånet. Som privatkunde slipper du dermed å belaste andre sikkerheter som pant i egen bolig.

Lånet nedbetales i takt med bilens antatte markedspris, slik at det økonomiske løftet ikke blir så tungt når bilen skal byttes inn i en nyere utgave en gang i fremtiden. Mange medlemselskaper tilbyr slike lån gjennom bilforhandlere, men også salgskontorene til selskapenes eiere (banker og forsikringsselskaper), selskapenes egne kontorer og ikke minst internett sikrer bred tilgang til produktet.

Billeasing

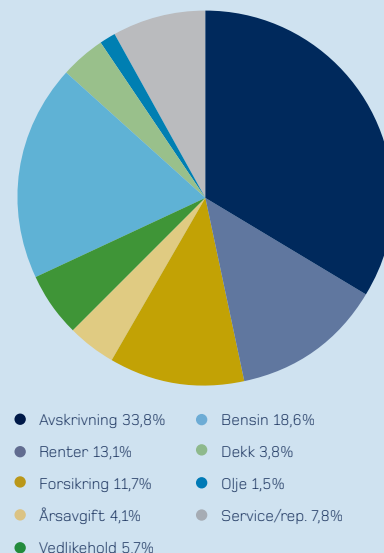
Leasing var i Norge lenge synonymt med billeasing fordi det var her de store leasingvolumene ble skapt. Biler egner seg spesielt godt for leasing fordi man har et godt utviklet annenhåndsmarked.

Leasingleien kan dermed beregnes slik at nedbetalingen følger bilens verdifall. Billeasing benyttes i stor grad av bedrifter når nye biler skal finansieres. Det er en enkel og oversiktlig finansieringsform.

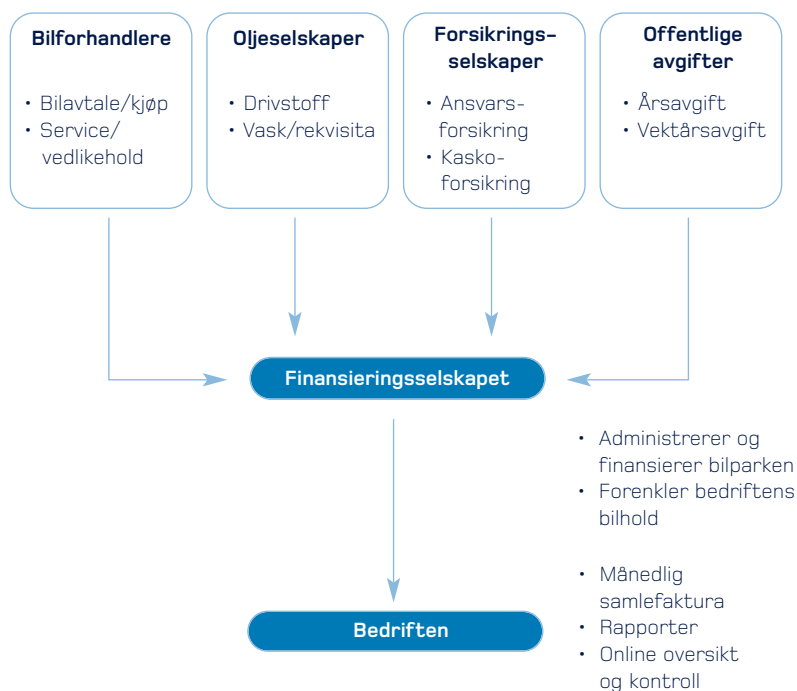
Bedriften velger selv ut bilen og forhandler rabatter og restverdier med bilforhandleren. Finansieringsselskapet kjøper inn bilen på vegne av kunden, og leaser (leier) den ut over et avtalt tidsrom. Billeasing sikrer bedriften full bruksrett til bilen, mens finansieringsselskapet er den formelle eieren.

Bilkostnader

Eksempel: Nybilpris kr 244 000, 15.000 km/år (Kilde: OFV)

Biladministrasjon i praksis

Bilfinansiering er en del av medlemselskapenes kjernevirksomhet og medlemmene dominerer som finansieringskilde ved anskaffelse av bil.

Privatleie

Det relativt lave rentenivået de siste årene har bidratt til en økt etterspørsel etter leasing av biler for privatpersoner. Utleieproduktet har fått navnet Privatleie og tilbys gjennom medlemsselskapene.

Biladministrasjon

Mange bedrifter velger å benytte kapasitet og ressurser innen kjerneområdene, og "outsourcer" blant annet administrasjon av firmabilene. Flere av medlemsselskapene leverer slike administrative tjenester med eller uten finansiering av bilene.

Hvorfor biladministrasjon?

- Enklere bilhold, økt kontroll og lavere kostnader.
- Bedriften sparer tid på arbeidskrevende oppgaver, og kan nyte godt av gunstige avtaler for innkjøp av biler, drivstoff, forsikring og andre bilrelaterte tjenester.
- Løpende oppdatering på egen, lukket web-løsning gir oversikt og kontroll.
- Egne avviksrapporter sikrer at viktige forhold fanges opp tidlig.

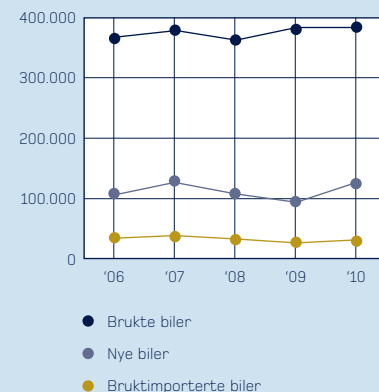
Hvorfor billeasing?

- Sikrer anskaffelse av tidsmessig bilpark.
- Frigjør kapital til andre formål.
- Hele leiebeløpet kan føres i driftsregnskapet.
- Inntil 100 prosent finansiering.
- Normalt kun bilen som sikkerhet.
- Slipper å håndtere salg av brukte biler.
- Reduserer risiko rundt bilens verdi ved innbytte.

Fakta om bilfinansiering

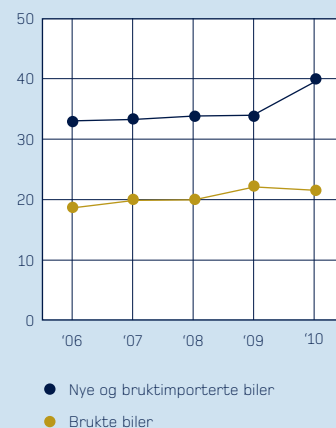
- Medlemsselskapene finansierte hver tredje nye og bruktimporterte bil og hver femte bruktbil i 2010.
- Andelen firmaregistrerte personbiler holdt seg på samme nivå som fjoråret og utgjorde 6,5 prosent av bestanden ved utgangen av 2010 (Kilde: OFV).
- Godt over 48 000 biler i det norske markedet administreres gjennom biladministrative løsninger i medlemsselskapene.

Utviklingen i personbilsalget (Antall)

Personbilsalget

Andel finansiert av medlemsselskapene (%)

Medlemsselskapene finansierte mer enn hver tredje nye bil på norske veier i 2010.

Factoring

De elektroniske factoringløsningene gir ekstra trygghet og oversikt som mange bedrifter setter pris på. Men factoring bidrar også til å frigjøre interne ressurser og gi tilgang til kapital som skaper grunnlag for vekst og utvikling.

Frigjort kapital i takt med kredittsalget

Driftsfinansieringen er viktig for enhver bedrift, og valg av riktig finansstrategi kan være avgjørende for bedriftens liv og utvikling over tid. Enten bedriften vokser eller konsoliderer, vil det være viktig å utnytte det likviditetspotensialet som ligger i omløpsaktiva og særlig kundefordringene. Gjennom factoring utnyttes dette likviditetspotensialet til fulle.

Factoringsselskapet finansierer fordringsmassen i form av en fleksibel driftskreditt som kan trekkes på etter behov eller være en likviditetsreserve. Som sikkerhet for

driftskreditten får factoringsselskapet overdratt/pantsatt kundefordringene, og inntil 85 prosent av fordringsmassen kan forskuttes. Den resterende delen betales ut når debitor har betalt fordringen. I enkelte tilfeller overtar factoringsselskapet også kreditt- risikoen, slik at bedriften som leverandør får fullt og endelig oppgjør for fordringene.

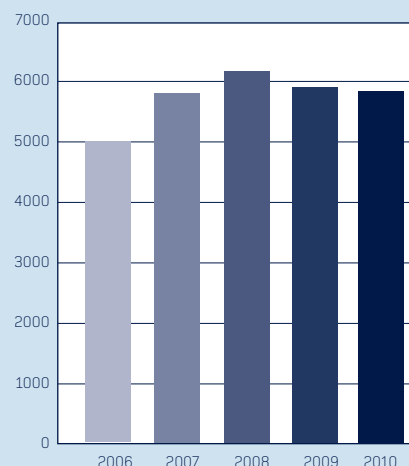
Bedre styring og kontroll

Den administrative delen av factoring omfatter profesjonell oppfølging av utestående fordringer samt føring og bearbeiding av kunderskontrollen. En rekke bedrifter opplever at den effektive kredit-

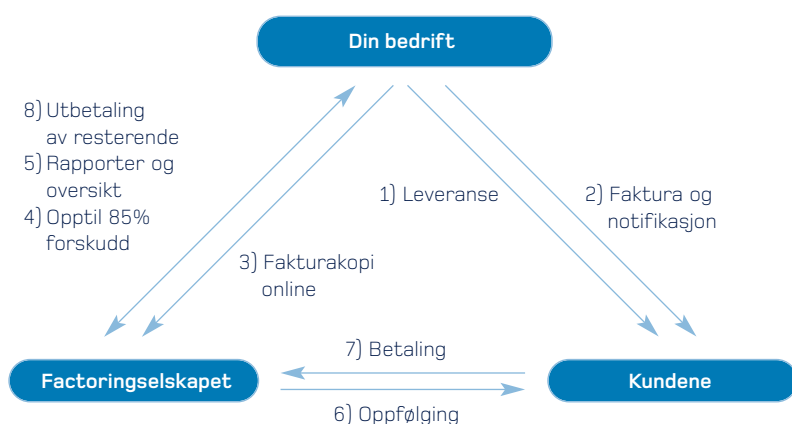
Stadig flere bedrifter ser factoring som en aktiv del av bedriftens kapitalstrategi.

Antall fakturaer

Ordinær fakturering (tusen)

Factoring i praksis

- Leveranse.** Din bedrift selger og leverer varene til kunden på vanlig måte.
- Faktura og notifikasjon.** Fakturaen påføres en notifikasjon som forteller at betaling med befriende virkning kun kan skje til factoringsselskapet.
- Fakturakopi online.** Fakturainformasjon sendes til factoringsselskapet som en elektronisk fil fra bedriftens økonomisystem.
- Opptil 85 prosent forskudd.** Din bedrift får opptil 85 prosent av fakturaverdien forskuttet fra factoringsselskapet.
- Rapporter og oversikt.** Din bedrift har online tilgang til all informasjon som vedrører factoringssamarbeidet.
- Oppfølging.** Factoringsselskapet følger opp kundene med puringer og telefoner, eventuelt også inkasso.
- Betaling.** Kunden betaler fakturaen til factoringsselskapet.
- Utbetaling av resterende.** Når kunden har betalt, oversender factoringsselskapet den resterende delen av fakturaverdien med fradrag for provisjoner.

Factoring frigjør interne ressurser og gir økt tilgang til kapital.

tiden går ned og at tapene reduseres gjennom factoringtjenesten.

Behovet for fremmedfinansiering minker og den økonomiske handlefriheten gir muligheter til å utnytte blant annet kon-
tantrabatter fra leverandører.

Trygghet og oversikt skapes dessuten gjennom kontinuerlig tilgang til reskontro og rapporter via web-baserte factoring-løsninger.

Godt Cash Management-verktøy

Cash-management er en integrert del av bedriftens kapitalstrategi. Styring av for-
retningsbalansen og den kortsiktige delen av finansbalansen krever gode informa-
sjonssystemer, betalingssystemer og ad-
ministrative styringssystemer.

Factoring inneholder i dag mange av de
virkemidler som er nødvendig for å utøve
denne viktige funksjonen i bedriften.

Hva er factoring?

- Factoring er i sin opprinnelige form en planmessig overdragelse og diskontering av en bedrifts kundefordringer til tredjemann i den hensikt å skaffe seg finansiering. Outsourcing av administrative tjenester og sikring av fordringene har blitt en stadig viktigere del av produktet for kundene.
- Factoring kom til Europa og Norge på begynnelsen av 1960-tallet.
- Factoringselskaper tilbyr følgende tjenestespekter:
 - Reskontrobokføring
 - Innkassering av de overdratte fordringene
 - Overtagelse av kreditt risiko på debitor
 - Finansiering (forskuttering) av fordringene
 - Avtalen mellom factoringselskap og klient tinglyses i Løsøreregisteret.
 - Notifikasjon: Factoringselskapets skriftlige meddelelse til debitor om den inn-
gåtte avtalen, samt at betaling i fremtiden kun kan skje til selskapet med befri-
ende virkning.

Hvorfor factoring?

- Optimal utnyttelse av fordringspantet gir styrket likviditet og mulighet for vekst.
- Opptil 85 prosent finansiering av ute-
stående fordringer.
- Frigjort kapital ved redusert kredittid gjennom profesjonell oppfølging av for-
dringer.
- Reduserte rentekostnader og økte ren-
teinntekter.
- Frigjøring av interne ressurser (out-
sourcing) medfører:
 - Fokus på bedriftens kjerneoppgaver
 - Faste kostnader blir variable
 - Redusert risiko for tap på fordringer
 - Komplette reskontroføring
 - Oversikt og kontroll gjennom online til-
gang til reskontro og rapporter
 - Godt Cash-Management verktøy

Online tilgang til reskontro
og rapporter gir trygghet
og oversikt.

Forbedret likviditet

ved å redusere effektiv kredittid (kr.)

Redusert kredittid	Omsetning		
	20 mill. kr.	50 mill. kr.	100 mill. kr.
5 dager	273 973	684 932	1 369 863
10 dager	547 945	1 369 863	2 739 726
20 dager	1 095 890	2 739 726	5 479 452

Factoring øker bedriftens
vekstmuligheter.

Kreditt- og betalingskort

Finansieringsselskapene gir sine kunder handlefrihet og mulighet til å betale varekjøp og ta ut penger døgnet rundt over hele verden.

Likvid kredittreserve

Kredittkortet gir kunden anledning til å belaste kortet inntil den kredittrammen finansieringsselskapet eller banken har innvilget. Kreditten aktiveres i det øyeblikket kunden benytter kortet til å betale en vare eller foreta uttak av kontanter i minibanker. Kunden får en rentefri kreditt frem til fakturaforfall, og betaler deretter rente for det beløpet han skylder finansinstitusjonen.

For kortbrukerne er det ofte fordelaktig å ha en slik likviditetsramme i reserve i stedet for å måtte ta opp kortsiktige lån ved uforutsette kredittbehov. Kredittkort er derfor en svært likvid og konkurransedyktig finansieringsform, og ikke minst en enkel og trygg oppgjørsform for betaling av varer og tjenester.

Fordel for brukerstedene

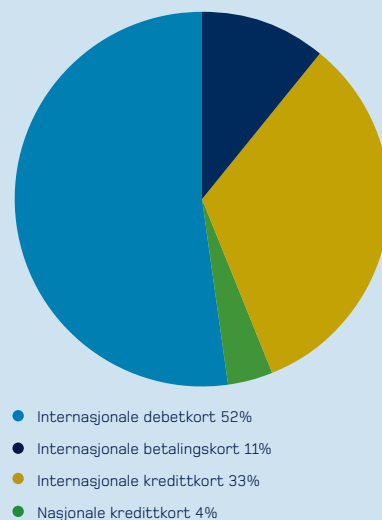
Brugerstedene er sikret oppgjør og slipper håndteringen av kontanter. Kortselskapet overtar kredittvurdering, reskontroføring og betalingsinnfordring i forhold til de enkelte kunder. Det er utviklet omfattende elektroniske kontroll- og overvåkningssystemer som reduserer faren for svindel og andre kriminelle anslag. Brukersted og kortholder holdes skadesløs dersom de har opptrådt normalt aktsomt.

Enkelt og anvendelig

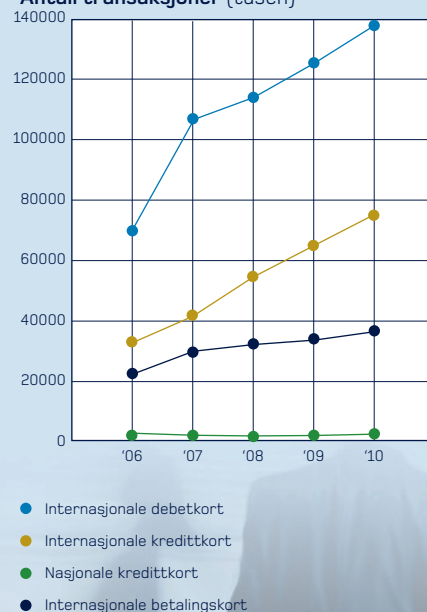
Eieren av et betalingskort mottar periodiske samlefakturaer for de transaksjoner som er foretatt med kortet.

Transaksjonene kan være kjøp av varer, tjenester eller kontantuttak i Norge eller i utlandet. Fakturaene betales i sin helhet ved forfall, og kortholder oppnår betalingsutsettelse i perioden mellom brukstidspunkt og

Fordeling antall kort 31.12.2010

Antall transaksjoner (tusen)

Internasjonalt kredittkort i praksis

- Kortbruker betaler fakturaen ved forfall eller velger å utsette betalingen mot å betale en rente på det beløpet man skylder

Kortbruker

- Kortselskapet utsteder internasjonalt betalings- og kredittkort
- Bevilget kredittramme aktiveres når kortet tas i bruk

Samlefaktura

- Månedlig faktura med oversikt over kjøpene i perioden
- Rentefri betalingsutsettelse fra kjøpstidspunktet frem til fakturaen forfaller

Kortselskapet

- Kortbrukere har alltid kortet tilgjengelig: på jobb, reise og i fritid
- Millioner av brukersteder over hele verden
- Tilleggsgoder som reise og avbestillingsforsikring

Betaler med kortet

- Benytter kortet ved kjøp av vare/tjenester eller uttak av kontanter/valuta
- Bruken av kortet registreres hos kortselskapet

betalingstidspunkt. Kortholder betaler normalt for bruken gjennom periodiske avgifter.

Betalingskortene har internasjonal betalingsbærer (for eksempel VISA eller Mastercard) og er svært anvendelige både for bedrifter og privatpersoner. Den rentefrie betalingsutsettelsen kunden får ved bruk av kortet, gir både besparelser og tid til å gjennomgå kjøpene når samlefacturaen kommer. Kortene kan også inneholde tilleggsgoder som reise- og avbestillingsforsikring.

De internasjonale kredittkortene har mange av de samme egenskapene som internasjonale betalingskort, men gir også mulighet til å utsette betalingen utover den rentefrie kredittiden. Dette gjør kortet svært fleksibelt og anvendelig.

Hvorfor kreditt- og betalingskort?

- Likvid kredittreserve sikrer handlefrihet.
- Gir mulighet til å betale varekjøp og ta ut penger døgnet rundt over hele verden i betalingsterminaler og minibanker.
- Enkel og trygg oppgjørsform for betaling av varer og tjenester.
- Rentefri betalingsutsettelse i inntil 45 dager.
- Månedlig samlefactura med god oversikt over kjøp og uttak i perioden.
- Mulighet til å fordele tilbakebetalingen over tid.
- Eksempler på tilleggstjenester:
- Nødkort og nødkontanter innen 48 timer.
- Reise- og avbestillingsforsikring.

Fakta

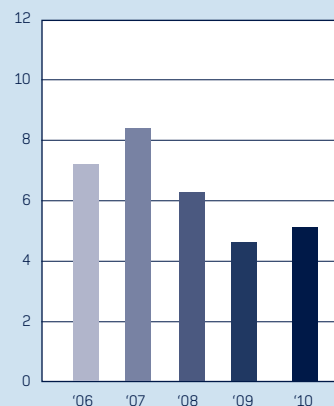
- 6,2 millioner internasjonale kreditt- og betalingskort i Norge.
- Økt bruk av kortene: 113 millioner transaksjoner i løpet av 2010 (+ 16 prosent).
- Gjennomsnittstransaksjon på samme nivå som fjoråret for internasjonale betalings- og kredittkort.
- Økende netthandel innenlands og over landegrensene med internasjonale betalings- og kredittkort som dominerende betalingsmidler.
- Over 60 prosent av varekjøp og kontantuttak målt i omsetning skjer i utlandet.
- Mer enn 500 000 nasjonale kredittkort (herunder bensinkort), rundt halvparten er i jevnlig bruk.
- Høyt fokus på kortsikkerhet – minimal risiko for kortholder ved ansvarlig bruk.

Hovedprodukter

- Internasjonalt betalingskort: Betalingskort med internasjonal bærer (eks. VISA eller Mastercard) med inntil 45 dagers betalingsutsettelse.
- Internasjonalt kredittkort: Kredittkort med internasjonal bærer med inntil 45 dagers betalingsutsettelse og mulighet til å fordele tilbakebetalingen over tid (revolverende kreditt).
- Nasjonale kredittkort (kjøpekort): Kredittkort med nasjonal bærer, kan benyttes via Bankaxept eller innen en detaljhandelskjede.
- Internasjonalt debetkort: Debetkort med internasjonal bærer og direkte trekk på konto i banken.

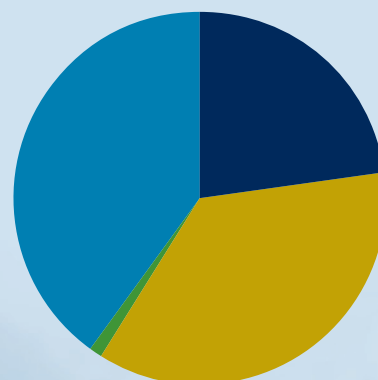
Stadig flere bruker internasjonale kredittkort på forretningsreise så vel som i fritiden.

Blanco lån (ekskl. kortbaserte lån)
Utestående lånevolum (mrd. kroner)

Medlemsselskapene tilbyr også blancolån til privatpersoner. Dette er lån uten sikkerhet som gjeldsbrevlån eller forbruksfinansiering uten kort knyttet til lånet. Nye blancolån utgjorde 11 prosent av samlede blancokreditter i 2010.

Fordeling omsetning 2010

- Internasjonale betalingskort 23%
- Internasjonale kredittkort 36%
- Nasjonale kredittkort 1%
- Internasjonale debetkort 40%

Aktuelle problemstillinger

Situasjonen i finansmarkedet

Året 2010 ble fortsatt preget av ettervirkningene av den internasjonale finanskrisen. Utviklingen kan karakteriseres som en overgang fra en internasjonal bankkrise til en statsgjeldskrise i noen land. Dette skaper utfordringer for de land som rammes, men for øvrig synes den økonomiske utvikling i verden å ta seg opp. Norsk økonomi har så langt kommet gunstigere ut enn mange andre land, blant annet som følge av høye råvarepriser som gir en sterk statsfinansiell stilling.

Finansieringsselskaperes kjerneområder er leasing og bilfinansiering, factoring samt kortbaserte utlån, forbruksfinansiering og innløsningstjenester for korttransaksjoner. Det bredt sammensatte markedet innebærer stor variasjoner mellom enkeltelskaper når det gjelder produkter, salgskanaler, priser og resultat- og balanseutvikling. Det skjer også en del bransjeglidning ved at en del finansieringsselskaper av ulike grunner endrer status til kredittforetak eller bank uten at dette påvirker virksomhetens tjenestespekter. Den 1.9.2010 ble f.eks. DnB NOR Finans AS innfusjonert i DnB NOR ASA og opphørte som selvstendig finansieringsselskap. Virksomheten fortsetter imidlertid som før, men nå under bankens navn. Dette skaper en statistisk utfordring ved at foreningens statistikk som gjerne tar utgangspunkt i produkt, i større grad vil avvike fra offentlig statistikk som tar utgangspunkt i institusjonstype.

Av strukturendringer i bransjen kan for øvrig nevnes:

- Brage Finans AS fikk tillatelse til å drive finansieringsvirksomhet og meldte seg inn i Finfo. Selskapet har sin hovedvirksomhet innen leasing og eies av de ti sparebankene Sparebanken Vest, Fana Sparebank, Sparebanken Sør, Helgeland Sparebank, Haugesund Sparebank, Skudenes og Aakra Sparebank, Flekkefjord Sparebank, Voss Sparebank, Luster Sparebank og Etne Sparebank.
- Europay Norge AS fusjonerte i desember 2010 med svenske Eurocard AB og virksomheten fortsetter under navnet Eurocard, filial av Eurocard AB.
- Tilsvarende ble Diners Club AS fusjonert med Diners Club Sweden AB og vil fortsette under navnet Diners Club Norge, filial av Diners Club Nordic AB.
- Norske Nordito AS, som var morselskapet til BBS og Teller, og danske PBS

Holding AS fusjonerte i 2010 til selskapet Nets som har hovedkontor i Danmark. Datterselskapet Teller beholder navnet og samler alle aktiviteter vedrørende innløsning av internasjonale betalingskort for både Norge og Danmark. Utstedertjenestene er nå en del av forretningsområdet Cards i Nets-konsernet.

- SG Equipment Finance International GmbH fikk tillatelse til å erverve 100 % av aksjene i SG Finans AS.
- Santander Consumer Bank AS fikk tillatelse til å etablere spesialforetak (SPV) for verdipapirisering som irsk aksjeselskap.
- Sparebank 1 Gruppen besluttet i 2010 å samle alle factoring- og inkassotjenester i et selskap Sparebank 1 Gruppen Finans AS. Nødvendige fusjoner og omorganiseringer ble gjennomført i løpet av året.

Finansavtaleloven – økt forbrukervern

Som følge av implementeringen av EU-dir 2008/48 Consumer Credit Directive (CCD) ble finansavtaleloven kapittel 3-Kredittavtaler vesentlig endret med virkning fra 11.6.2010. Endringene gikk særlig på:

- Opplysningsplikt ved markedsføring, forut for inngåelse av kredittavtale og

underveis i avtaleperioden

- Kredittvurdering, forklarings- og veiledningsplikt
- Kredittavtalens form og innhold
- Oppsigelse, angrerett og førtidig tilbakebetaling
- Kjøperens innsigelse mot annen kredittgiver enn selgeren

- I tillegg valgte man å videreføre reglene om kontantinnsats for formidlete lån

Direktivet er et såkalt totalharmoniseringsdirektiv som innebærer at man innenfor direktivets virkeområde må følge direktivteksten fullt ut. Man kan verken ha enklere krav eller strengere krav. Som flere andre

land i Europa valgte imidlertid Norge å la reglene også gjelde kredittprodukter som i utgangspunktet faller utenfor direktivets rekkevidde, som lån med pant i fast eiendom, kreditter over 75 000 euro og kreditter under 200 euro. I tillegg ble kravet om kontantinnsats videreført fordi CCD ikke regulerte spørsmålet.

En konsekvens av endringene var at kredittkjøpsloven ble opphevet. For finansieringsselskapene er dette en betydningsfull endring siden finansieringsselskapene i særlig grad har henvendt seg til markeder som ble regulert av kredittkjøpsloven. Heretter er det finansavtaleloven som gjelder.

I forbindelse med iverksettelsen, fastsatte departementet den 7.5.2010 en ny forskrift om kredittavtaler.

Kontantinnsats

Helt fra 1935 har det i Norge eksistert ulike former for kontantinnsats ved salg på avbetaling. Begrunnelsen har gjerne vært to-leddet:

1. Forbrukerpolitisk - kravet skal virke som en garanti for en sunn avbetalingshandel og beskytte kjøperne mot å bli fristet til kjøp over evne.
2. Kredittpolitisk – kravet skal være et kreditt- og konjunkturpolitisk virkemiddel til styring av kreditt og forbruk.

Reglene ble videreført som en del av kredittkjøpsloven da denne kom i 1985. Som ledd i den generelle avreguleringen av kredittmarkedet på slutten av 80-tallet forsvant imidlertid mye av den kredittpolitiske begrunnelse. Tilgangen på kreditt ble nå fri og man kunne ikke lenger begrense publikums låneopptak ved å strupe en bestemt formidlingskanal.

Forbrukerpolitisk ble det i forkant av finansavtaleloven 1999 av Banklovkommi-

sjonen drøftet ulike typer regler som i låntakers interesse kunne hindre at det ble gjort låneopptak som oversteg det som etter en nøktern vurdering kunne sies å være forsvarlig, og det ble i loven inntatt særlig regler om dette. Et generelt, ufravikelig krav om kontantinnsats ble ikke vurdert som noen aktuell løsning og heller ikke tatt inn i loven.

Ut i fra disse signaler, festnet det seg etter hvert en oppfatning om at kredittkjøpslovens regler om kontantinnsats var en etterlevning fra en gammel tid som nærmest kun ventet på en formell oppheving. Etterlevelsen ble etter hvert så som så og det syntes heller ikke som tilsynsmyndighetene var opptatt av problemstillingen. Tradisjonell avbetalingshandel der selger ga betalingsutsettelse som en del av salgsvilkårene, var nå falt bort og erstattet med ordinær kreditt fra banker og finansieringsselskaper basert på alminnelige kredittvurderingsprinsipper. For disse ble det et fremmedelement å måtte forholde seg til spesielle egenkapitalkrav i en bestemt formidlingskanal.

Lovutvalget som foreberedte implementeringen av CCD, foreslo da også at kontantinnsatskravet ble opphevet. Regjeringen var imidlertid av en annen oppfatning og i det lovforslag som ble fremmet for Stortinget, ble hjemmelen til å gi regler om kontantinnsats videreført. Noe feilaktig synes regjeringen å ha lagt til grunn som faktum at dette var en videreføring av regler som fortsatt ble fulgt.

Stortinget sluttet seg til regjeringens forslag på dette punkt og uttalte at et fornuftig nivå på kontantinnsats som kunne dempe kredittopptak på impuls, kunne være fornuftig som et ledd for å styrke forbrukernes stilling.

På bakgrunn av dette, videreførte departementet i forskrift om kredittavtaler det tidligere krav om 35 prosent kontantandel for formidlete lån. Forskriften ble ikke sendt på alminnelig høring og det ble ikke foretatt noen vurdering av om størrelsen på kravet i den foreliggende markeds-situasjon kunne sies å være et fornuftig nivå. Faktum er at det er de færreste som har

hørt om at det eksisterer et krav om 35 prosent kontantinnsats og de som har hørt om det, tror at det ligger vesentlig lavere og maksimalt utgjør 20 prosent.

Videreføringen av kontantinnsatskravet reiser betydelige utfordringer for de som tilbyr bilfinansiering. Selv om kravet er generelt utformet, vil det i praksis få størst betydning i bilforhandlerkanalen. Departementet har i realiteten gjenopplivet en "død" bestemmelse og medlemmene kan ikke stille seg likegyldig til dette. En håndheving av et krav om kontantinnsats ut i markedet, vil vekke negative reaksjoner hos kunder og i forhandlerkanalen og vil trolig kunne innebære konkurransevridende og uoversiktlige konsekvenser.

Umiddelbart etter at forskriftforslaget ble kjent, tok Finfo kontakt med departementet for å få til et møte for å drøfte situasjonen. Justisdepartementet anså seg imidlertid ferdig med saken, og var ikke villig til å vurdere dette på nytt.

Det ble deretter avholdt møte med forbru-

kerorganisasjonene. Uttalelser derfra tydet på at de mente at også lavere krav enn 35 prosent kunne ivareta de forbrukerhensyn de var opptatt av, og at de ikke ville være negative til en reduksjon til 20 prosent. Også forbrukersiden er opptatt av at forbrukere kan få dekket sitt behov for bilfi-

Markedsføring av låne- og kredittavtaler

Denne veiledningen omhandler markedsføring av låne- og kredittavtaler, og vil gjelde for alle aktører som tilbyr slike produkter til forbrukere. Veiledningen er kommet i stand gjennom et samarbeid mellom bransjen, herunder med representanter for Finansnæringens Fellesorganisasjon, Finansieringsselskapenes Forening, og Forbrukerombudet.

Finansavtaleloven § 46 oppstiller mange og detaljerte krav til opplysninger som skal gis ved markedsføring av kredittavtaler. Foruten å oppfylle de lovpålagte kravene til informasjon, må markedsføringen dessuten utformes innenfor kravene til god markedsføringsskikk. Markedsføringen må herunder ikke være uriktig, villedende eller på annen måte i strid med kravene i markedsføringsloven.

Forbrukerombudet fører tilsyn med at bestemmelsene om kreditt fastsatt i eller i medhold av finansavtaleloven. Opplysningspliktbestemmelsene i finansavtaleloven ble vesentlig endret i 2010, blant annet med krav om representative eksempler. Forbrukerombudet tok i den forbindelse kontakt med finansbransjen for å komme til enighet om hva som kunne anses som representative eksempler innen de ulike låne- og kredittproduktene. Det ble avholdt en rekke møter som synes å munne ut i en omforenet veiledning til bransjen i begynnelsen av 2011.

Nye mønsteravtaler

Alle endringene i finansavtaleloven har medført behov for nye mønsteravtaler. Finfo har gjennom 2010 vært representert som observatør i FNO's Dokumentutvalg i forbindelse med dette arbeidet.

Formidlingsgebyrer og Brukerstedprovisjoner

Et kortbasert betalingssystem har to brukergrupper – kortholdere og brukersteder. Både for kortholder og brukersted ligger det en verdi i ordningene. For kortholder dreier det seg om en enkel, oversiktlig og sikker måte å gjøre opp for seg. For brukerstedene er verdien knyttet til en kombinasjon av garantert oppgjør, lett tilgjengelig kjøpekraft, effektiv betalingsmåte og redusert kontantbeholdning. Kostnadene forbundet med systemene faller normalt tyngst på kortutsteder når det gjelder kostnader og finansiell risiko.

Et kortsystem fungerer best når det er rimelig balanse mellom antall kortholdere og antall brukersteder. For å få dette til, er det i de kortsystemene der utsteder- og innløserfunksjonen er skilt (Visa og MasterCard), etablert en ordning med formidlingsgebyr (Multilateral Interchange Fee – MIF) mellom kortutsteder og innløser. Gebyret fastsettes som en prosentsats av hver enkelt transaksjon. Det er ikke en godtgjørelse for en utført formidlingstjeneste, men en omfordeling av inntekter mellom de to aktørene fra innløser til utsteder fordi det faller mer kostnader på utstederfunksjonen enn på innløserfunksjonen. Hensikten er å oppnå et mer vel fungerende marked med rimelig balanse mellom antall kort og antall brukersteder, sikre balansert verdiskapning i begge markeder kortvirksomheten retter seg mot, samtidig som man opprettholder nødvendig konkurranse.

Formidlingsgebyret kan være nasjonalt eller internasjonalt. De internasjonale gebyrene som gjelder grensekryssende betalinger, fastsettes av de internasjonale kortsystemene. Disse gjelder også nasjonalt med mindre annet er bestemt. I Norge er det egne nasjonale formidlingsgebyrer.

EU-Kommisjonen vedtok 19.12.2007 å forby MasterCards formidlingsgebyrer innenfor EØS-området (intra-EEA). Vedtaket ble begrunnet at MIF fastsettes kollektivt innenfor kortsystemet og ikke i et fritt marked. Innløser og utsteder kan ikke fritt avtale avvikende gebyrer. Etter EU's oppfatning fører MIF til at det blir for mange utstedere og for få innløserne enn det som er samfunnsøkonomisk optimalt. Dette reduserer konkurransen i innløsermarkedet og øker kostnadene for forbrukerne. Vedtaket ble påklaget.

Finansdepartementet ba i brev februar 2008 Konkurransetilsynet vurdere hvorvidt konkurransereglene kan benyttes for å øke den samfunnsøkonomiske effektivitet i de internasjonale kortsystemene som benyttes i Norge. I særlig grad er det tenkt på de såkalte firepartssystemene som Visa og

Mastercard, der man opererer med MIF fra innløser til utsteder. Finfo møtte i den forbindelse i MasterCard Licensees Forum om å bistå med håndteringen av denne sak overfor Konkurransetilsynet.

I april 2009 inngikk MasterCard og EU-kommisjonen et midlertidig forlik. Som en del av dette forliket forpliktet MasterCard seg til endringer som ga økt gjennomsiktighet og handlefrihet for brukersteder. Disse endringer gjaldt også for nasjonale transaksjoner i Norge og ble innført i løpet av 2010.

Reisegarantifondet

Reisegarantifondet (RGF) er en stiftelse opprettet i henhold til pakkereiseloven som forvalter lovbestemte garantier stilt av arrangører og formidlere for forskuddsbetalte pakkereiser. Alle som har kjøpt en garantipliktig reise hos en som har stilt reisegaranti, kan kreve refusjon fra RGF dersom reisen blir avlyst som følge av konkurs eller akkord hos arrangøren.

I tillegg gir både finansavtaleloven § 53b og kortselskapenes interne regelverk kortkunden visse rettigheter dersom en tjeneste som er betalt med kredittkort, ikke blir levert. I prinsippet kan forbrukerkunde i et slikt tilfelle derfor kunne reise krav i 3 ulike retninger:

1. Krav mot kortutsteder etter finansavtaleloven § 54b.
2. Anmodning til utsteder om å prøve Charge Back gjennom kortsystemene.
3. Krav mot RGF.

For kortutstedere har denne situasjonen skapt usikkerhet. Det normale i en reklama-

sjonssituasjon, er at kunden må sannsynliggjøre at han først har reklamert mot brukerstedet. Er brukerstedet konkurs, er dette ikke nødvendig. Spørsmålet har vært om man ved kjøp av pakkereiser kan henvise kunden til først å søke dekning hos RGF?

I bransjen har det vært noen delte oppfatninger om dette. I et forsøk på avklaring, har Finfo bedt Justisdepartementets Lovavdeling om å vurdere spørsmålet.

Samtaler med bilbransjen

I Norge etableres leasingkontrakter på personbiler gjerne med 3 års leieperiode og restverdi fra leverandør. Restverdigarantien har form av en salgsoption for leasingselskapet der leverandør mot innlevering av bilen har plikt til å kjøpe denne for en på forhånd fastsatt pris. Leverandør kan ikke reise krav eller innsigelser mot leasingselskapet begrunnet i bilens tilstand. Bakgrunnen for bestemmelsen er at leasingselskapet ikke ønsker å ta på seg risiko knyttet til bilens markedsverdi, at det er leverandør som er nærmest til å følge opp kunden gjennom serviceprogrammet og etablerte garantiordninger fra importør. I praksis blir optionen benyttet så å si i alle tilfelle fordi dette er en hensiktsmessig måte for leasingselskapet å få omsatt bilene på etter endt leieperiode.

På slutten av 2009 henvendte Norges Bil-

bransjeforbund seg til Finfo omkring den nærmere forståelse og rimeligheten av denne regel. Det ble påpekt at skader og unormal slitasje på interiør og karosseri (ofte kalt påkost) ikke var en del av ordinær service og utsatte bilbransjen for stor risiko. Enkelte leasingselskaper hadde også en praksis der de solgte de beste bilene selv og benyttet opsjonen på de med lav markedsverdi.

I løpet av 2010 ble det avholdt flere møter omkring problemstillingen og man var enige om at det viktigste tiltaket måtte være å følge kunden tettere opp under leieperioden slik at unormal slitasje og skader ble utbedret før bilen blir levert tilbake. I den forbindelse ble man enige om å trykke en slitasjeguide som skulle gi kundene veiledning om hva som ved tilbakeleveringen

kunne påregnes å bli fakturert ham som skader og/eller unormal slitasje. Det ble også enighet om at man gjennom en mer spesifisert service- og vedlikeholdsforpliktelse skulle gi kunden klarere anvisning på hvilke plikter som følger av leasingavtalen. Arbeidet påregnes slutført i begynnelsen av 2011.

Basel III

Finansieringsselskapene er som vanlige banker underlagt krav om kapitaldekning. Finanskrisen viste at kapitaldekningsreglene var for dårlige og at reguleringen av likviditetsrisiko ikke var tilfredsstillende. Videre kom det kritikk mot incentivsystemene i finanssektoren og det ble pekt på at regnskapsreglene kan ha bidratt til å forsterke svingningene i finansforetakenes resultater.

På G20-møtet i november drøftet Baselkomiteen forslag til endrede kapital- og likviditetsregler som gradvis skal innføres i perioden 2013-19. Forslagene var varslet i to dokumenter publisert i desember 2009 som senere ble sendt på høring og vært gjenstand for omfattende beregningsstudier. Et revidert forslag ble lagt frem i juli 2010 og i september kom komiteen til enighet om kvantitative krav knyttet til de ulike kapital- og bufferstørrelser og overgangsregler.

Hovedtrekkene i forslagene er som følger:

Kapitaldekning

For å styrke sektorens evne til å absorbere tap og tåle finansielle og realøkonomiske sjokk, foreslås strengere krav til foretakenes kjernekapital (Tier 1). Ren kjernekapital (common equity – aksjekapital og tilbakeholdt overskudd) og kjernekapital (Tier 1) skal utgjøre henholdsvis 4,5 % og 6 % av beregningsgrunnlaget (risk weighted assets). Dette innebærer en klar skjerping i forhold til dagens minstekrav på henholdsvis 2 % og 4 %.

Kapitalbuffer

For å dempe virkningen av økonomiske og finansielle sjokk, foreslås krav om to ulike kapitalbuffer – en kapitalbevaringsbuffer (capital conservation buffer) som skal kunne dekke tap og sikre at kapitalen ikke faller under minimumskravet i kraftige nedgangsperioder og en motsyklisk buffer (countercyclical buffer). Kravet til bevaringsbuffer innebærer at foretakene skal holde en ren kjernekapital på 2,5 % av beregningsgrunnlaget i tillegg til minstekravet. Den motsykliske bufferen skal være i samme størrelsesorden i perioder med sterk kredittvekst.

Uvektet egenkapital

Det innføres et krav til uvektet egenkapitalandel (leverage ratio) som et supplement

til de risikobaserte kapitalkravene. Kravet er definert som forholdet mellom institusjonens egenkapital og et nærmere spesifisert eksponeringsmål. Dette kravet skal endelig utformes i 2017 og gjøres gjeldende i 2018. Overgangsperioden skal benyttes til å teste et krav om at kjernekapitalen skal utgjøre minst 3 % av foretakets eksponering, der utenom balanseposter i ulik grad inngår.

Likviditetskrav

Høsten 2008 sluttet penge- og obligasjonsmarkedene å fungere, og prisen på likviditet og finansiering steg dramatisk. Omfattende kvalitative krav er allerede innført og det vil også innføres kvantitative krav. Først gjennom en kortsiktig likviditetsindikator Liquidity Coverage Ratio

(LCR) i 2015 og senere en langsiktig Net Stable Funding Ratio (NSFR) i 2018.

Implementering

Reglene skal gradvis innføres i perioden 2013-2019. Baselkomiteens anbefalinger følges normalt opp i EU-direktiver som gjennomføres i norsk regelverk i henhold til EØS-avtalen. Finanstilsynet foretar på

dette grunnlag en vurdering av i hvilken grad reglene bør føre til lovendringer og vil trolig gi en anbefaling i løpet av 2011.

Reglene vil føre til strengere krav til foretakenes kjernekapital generelt og den rene kjernekapitalen spesielt. Det antas at norske banker stort sett vil klare grunnkravet om 6 % kjernekapital allerede nå. Det skyl-

des at Norge har hatt strengere reguleringer på noen områder enn andre land og at bankene har brukt gode resultater til å styrke egenkapitalen. Det nye tilleggskravet om en kapitalbevaringsbuffer på 2,5 % på toppen av dette fra og med 2016-2018 vil imidlertid stille nye krav også til norske finansforetak.

Store engasjementer

På grunn av begrenset kapitalbase, er reglene omkring store engasjementer av spesiell betydning for finansieringsselskapene. Reglene er en del av kapitalkravene og tar sikte på å hindre at finansinstitusjoner påføres uforholdsmessige store tap som følge av økonomiske problemer hos en enkelt kunde. CRD II innebærer en innstramning av eksisterende krav og dette ble like før jul 2010 fulgt opp ved endringer i eksisterende forskrift av 22.12.2006.

Godtgjørelsesordninger

Avlønningssystemer som motiverte de ansatte i finansforetak til å ta høy risiko på institusjonens vegne, er fra ulike hold fremhevet som en viktig faktor i oppbyggingen til den internasjonale finanskrisen. I tråd med dette har EU gjennom CRD III vedtatt regler som pålegger finansinstitusjoner å ha godtgjørelsesordninger som samsvarer med god risikostyring. Da departementet høsten 2010 fremmet forslag om slike regler for det norske markedet som gikk lenger enn det som da forelå som forslag fra EU's side, vakte det betydelig oppstandelse i store deler av finansnæringen. Det ble påpekt at sammenhengen mellom avlønningssystemene i norske finansforetak og internasjonale kriser syntes heller svak og det ble mer enn antydning at det lå andre politiske motiver bak for-

slagene. Som motargument ble anført at forslaget ville snu opp ned på hele lønnsstrukturen i bransjen og vanskeliggjøre i urimelig grad resultatorientert avlønning. Fra Finfo ble det i høringssvaret spesielt pekt på at forslaget syntes å være særlig fokusert på avlønningssystemer innenfor verdipapirområdet og lite tilpasset virkeligheten innenfor ordinær kredittgivning. Det var også lite tilpasset mindre foretak og foretak som inngår i konsernstruktur.

I de endelige regler som ble vedtatt 20.12.2010 ble mange av innvendinger hensyntatt, men bestemmelsene gir fortsatt mange utfordringer på et område som administrativt er vanskelig å håndtere i forhold til inngåtte arbeidsavtaler.

Finansagenter

Finansieringsselskapene har tradisjonelt hatt et begrenset ekspedisjonsnett og mye av kreditten ytes gjennom samarbeidende forhandlere og agenter. Agentvirksomhet er – i motsetning til ren låneformidling (meglervirksomhet) – ikke direkte regulert av offentlige myndigheter. I stedet har man valgt å anse dette som en form for outsourcing av egen virksomhet og forsøkt å regulere dette via den reelle kredittyster i form av rundskriv fra Kredittilsynet (nå Finanstilsynet). Alle agenter er i markedsføringen av ulike låneprodukter forpliktet til å opplyse hvem de opptre på vegne av.

Agentbegrepet favner vidt. Det omfatter ikke bare agenter som tilbyr lån som hovedbeskjeftigelse (heltidsagent), men også butikker som tilbyr kreditt i forbindelse med salg av varer (aksessoriske agenter). Agenten kan være tilknyttet en bestemt kredittyster gjennom en eksklusivitetsavtale eller han kan opptre på vegne av flere ulike

kredittyster (fri agent). Uansett er agenten å anse som kredittysters medhjelper og det må trekkes en grense mot uavhengige

meglere (låneformidlingsvirksomhet) som er regulert og utløser et krav om sikkerhetsstillelse på 25 millioner kroner og en grense mot rådgivning som innebærer å være kundens medhjelper. Etter finansavtaleloven § 88 kan en agent kun kreve vederlag fra kredittyster, mens en rådgiver etter § 90 kun kan kreve vederlag fra kunden. I motsetning til agenten, skal en rådgiver opptre upartisk i forhold til aktuelle kredittyster og han kan ikke honoreres for innsendte lånesøknader. For agenter som opptre på vegne av flere kredittyster, kan nok dette av og til være problematisk.

Like før nyttår 2010 presiserte Finanstilsynet i Rundskriv 16/2009 hvordan regelverket er å forstå. Alle finansinstitusjoner ble pålagt å utarbeide skriftlige avtaler i samtlige agentforhold og å opprette registre på sine hjemmesider med oversikt over alle agenter som opptre på vegne av finansforetaket.

Merverdiavgiften

Innføringen av generell merverdiavgift på tjenester i 2001 skaper fortsatt problemer for finansbransjen. Endringen innebærer at det skal beregnes merverdiavgift ved all tjenesteomsetning, med mindre tjenesten er spesielt unntatt i loven. Finansielle tjenester er fortsatt unntatt avgift, men flere tilknyttede tjenester er blitt avgiftspliktige. Den 19.6.2009 ble det vedtatt en ny merverdiavgiftslov med virkning fra 1.1.2010. Dette var imidlertid kun en mer teknisk oppdatering og er ikke ment å innebære realitetsendringer.

Unntaket for finansielle tjenester reiser fortsatt en rekke problemstillinger. Dette gjelder for det første en del av de tjenester som finansinstitusjonen selv leverer til

sine kunder og om disse skal betraktes som finansielle avgiftsfrie tjenester eller administrative avgiftspliktige tjenester. Her er det etter hvert skjedd en avklaring for mange tjenesters vedkommende, men fortsatt gjenstår uklare spørsmål.

Ennå mer problematisk er merverdiavgiften på de tjenester institusjonen kjøper inn fra underleverandører og som i mange tilfelle er en nødvendig del av den finansielle tjeneste institusjonen produserer – for eksempel datatjenester. Er dette en fritatt finansiell tjeneste eller er det en avgiftspliktig tjeneste knyttet til administrasjon, informasjon eller markedsføring. Helt siden 2001 har disse problemstillinger lagt beslag på mye av foreningens tid.

Fordeling av inngående avgift på fellesanskaffelser

Mange finansieringsselskaper har både avgiftspliktig (typisk leasing) og avgiftsfri omsetning (lån). Inngående mva kan trekkes fra i den grad kostnaden har en relevant og naturlig tilknytning til virksomhet som faller innenfor mva-lovens område. Dersom en anskaffelse er foretatt under ett (fellesanskaffelser) blir det nødvendig å fordele kostnaden – mva-loven § 8-2 (gammel lov § 23).

Tidligere Forskrift 18 (F18) ga nærmere regler om fordeling av inngående avgift. Hovedregelen var antatt bruk, men i § 3 var det på den annen side gitt en regel om at inngående avgift på varer og tjenester som anskaffes til bruk under ett for virksomhetens felles drift, kunne fradras for så stor del som svarer til den avgiftspliktige omsetning i forhold til virksomhetens samlede omsetning i siste regnskapsår (omsetningsfordeling). De fleste finansforetak valgte å gjøre bruk av sjablongregelen da dette ga en enkel og praktikabel fordeling med lite innslag av skjønn.

Forbauselsen var stor da Klagenemnda for merverdiavgift i en konkret sak (KMVA 2008-6131) satte sjablongregelen til side og

nektet fradrag basert på omsetning. Etter å ha innhentet en ekstern juridisk betenkning, anmodet Finfo høsten 2008 Finansdepartementet om å gjøre om på vedtaket. Uheldigvis ble imidlertid departementets omgjøringsadgang av vedtak i klagenemnda fjernet i 2009. Departementet kunne derfor ikke etterkomme anmodningen.

Finfo valgte deretter en annen strategi. En var kjent med at spørsmålet om hvilke fordelingsnøkler som skulle legges til grunn ved fellesanskaffelser, rent generelt reiste betydelige praktiske problemstillinger for avgiftsmyndighetene og etter hvert hadde resulterte i en lang rekke rettstvister som til dels hadde gått helt til Høyesterett. Regelverket fremsto derfor som vanskelig tilgjengelig og lite forutsigbart. Finansdepartementet hadde ved ulike anledninger gitt uttrykk for at dette var problematisk både for de næringsdrivende og for håndhevningsmyndighetene. Etter Finfos oppfatning var det nå en fare for at denne usikkerheten ville forplante seg til hele finansbransjen som utgjør en betydelig sektor når det gjelder delt virksomhet.

Etter forutgående samtaler med Finans-

departementet oversendte derfor Finfo i oktober 2010 et større notat der man gikk gjennom problemstillingen og med forslag om hvordan man kunne løse dette på en hensiktsmessig måte innenfor gjeldende regelverk. Departementet ga positiv tilbakemelding til arbeidet og ga uttrykk for interesse av å gå videre med dette. Et første møte ble avholdt med departementet i januar 2011.

Automatiserte Bomstasjoner

Bruk av bompenger for å finansiere enkeltprosjekter innenfor veibygging har lang tradisjon i Norge. Fører har normalt hatt valget mellom å betale en avgift eller å kjøre en lenger, men avgiftsfri vei, til bestemmelsesstedet. Over tid har dette endret seg. Tilknytningen til et konkret veiprojekt er blitt løsere og man har gått over fra forskuddsvis betaling til mer etterskuddsvis innbetaling gjennom automatiserte bomstasjoner.

Etter Vegloven § 27 med tilhørende forskrift 30.4.2004 nr 678 om betaling av bomavgift § 2, er registrert eier solidarisk ansvarlig med fører for bomavgiften med mindre bilen er stjålet. Overgangen fra forskuddsvis, alternativt kontant betaling, til

at bompasseringer nå kjøpes på kreditt, skaper betydelige utfordringer for leasing-selskapene som registrerte eiere. Særlig ble dette merkbart da Fjellinjen i Oslo automatiserte sine stasjoner i februar 2008. Økningen i antall krav på bomavgift ble eksplosiv.

I denne saken dukker det også opp avgiftsspørsmål. Selve bomavgiften er avgiftsfri, men hvordan skal man håndtere dette videre mot kunden?:

1. Blir håndteringen av kravet en del av leasingselskapets omsetning eller skal det behandles som et utlegg?
2. Dersom leasingselskapet er kjøper, kan

avgiften viderefaktureres avgiftsfritt til kunden eller er den blitt en del av det avgiftspliktige leievederlaget?

3. Er avgiften en skatt eller vederlag for en avgiftsfri tjeneste knyttet til fast eiendom?
4. Hvilken betydning har det at det er inngått AutoPASS-avtale?

Finfo tilskrev Skatt Øst for å få avklart disse problemstillinger. I sitt svarbrev i januar 2010 pekte de på at dersom leasingselskapet utstyrte kjøretøyet med brikke, ville selskapet bli kjøper og avgiftene gå inn som en del av leasingselskapets omsetning mot kunden. I motsetning til ved alminnelig korttidsutleie, syntes imidlertid Skatt Øst

ikke at det var naturlig å se viderefaktureringen som en del av vederlaget for leietjenesten. Viderefaktureringen kunne derfor skje avgiftsfritt som omsetning knyttet til fast eiendom.

Dersom leasingselskapet ikke utstyrte kjøretøyet med brikke, ble kunden å anse som kjøper av passeringstjenesten. Solidaransvaret etter vegtrafikkloven innebar ikke at leasingselskapet ble kunde av bomselskapet. Eventuelle betalingskrav fra bomselskapet for ubetalte passeringer kunne derfor håndteres som utlegg og holdes utenfor omsetningsoppgaven.

Leasing og regnskap – forslag til nye internasjonal standarder

International Accounting Standards Board (IASB) og US Financial Accounting Standards Board (FASB) har i lang tid arbeidet med å utarbeide en ny internasjonal standard for regnskapsføring av leasing. Bakgrunnen har vært et ønske fra investorer og andre brukere av regnskapsmateriale om å forbedre rapporteringen av leasing i internasjonale regnskapsstandarter som IFRS (International Financial Reporting Standards) og US-GAAP (Generally Accepted Accounting Principles). Et annet ønske har også vært å få en samordning av disse regelsettene og likt regnskapsspråk i Europa og USA.

I dag er det bare verdier og forpliktelser knyttet til *finansielle* leasingkontrakter som fremkommer i balansen. *Operasjonelle* leasingavtaler håndteres kun i resultatregnskapet. Den ulike håndteringen reiser følgende problemstillinger:

- Mange regnskapsbrukere mener at alle leiekontrakter gir opphav til eiendeler og forpliktelser som bør balanseføres i finansregnskapet. Rutinemessig må derfor disse justere regnskapstallene ut i fra kunnskap om effekten av operasjonelle leasingavtaler.

- Skillet mellom operasjonelle og finansielle leasingavtaler innebærer et kunstig skille mellom leasingkontrakter som i realiteten er svært like. Dette gjør det vanskelig å sammenligne regnskap.
- Den ulike regnskapshåndteringen gir grunnlag for å tilpasse kontraktene slik at spesielle regnskapsmessige virkninger oppnås.

Etter å ha sendt ut et høringsnotat i mars 2009, inkom det i alt over 300 kommentarer som ble innarbeidet i en Exposure Draft som ble lagt frem i august 2010. Også dette dokumentet ble sendt på høring med frist desember 2010, men i praksis må det legges til grunn at alle prinsipielle beslutninger nå er tatt.

Den nye standarden vil avvike en god del fra dagens IAS 17 og omfatte mange flere leieforhold enn i dag. Også for leasingselskaperne vil det bli store endringer, kanskje mest for at den nye standarden er mer detaljert og at man i praksis ofte har håndtert leasing som lån og ikke helt ut har fulgt IAS 17. Hovedinnholdet i den nye standarden er som følger:

- Forskjellen mellom amerikanske US-GAAP og europeiske IFRS forsvinner
- Forskjellen mellom operasjonelle og finansielle leasingavtaler faller bort. Kunden skal balanseføre alle leieavtaler over 1 år

- Kunden skal benytte en "Right-to-use" modell. Retten til å leie og plikten til å betale leie skal verdsettes og balanseføres.
- Leasingselskapet skal balanseføre som eiendel sitt krav på leiebetalinger. Eien delen skal under visse forutsetninger fortsatt balanseføres sammen med en utleieforpliktelse – "Performance obligation" modell, eller, mest praktisk for våre medlemmer, anses erstattet med kundefordringen slik at bare retten til restverdien ved leieperiodens slutt blir igjen på balansen – "Derecognition" modell.

Også det nye forslaget har møtt til dels sterk motstand fra fagmiljøet. Særlig blir det pekt på at det nye forslaget vil stille så store krav til kundenes regnskapsmessige håndtering at det kan svekke leasing som produkt. Bak ligger nok også en frykt for at standarden etter hvert ikke bare vil gjelde selskaper som i dag følger IFRS, men også vil få innvirkning for små og mellomstore bedrifter. I Norge vil det i så fall kreve en lovendring.

Banklovkommisjonen

Hovedarbeidet for den regjeringsoppnevnte Banklovkommisjonen består i å gjennomgå i full bredde finansinstitusjons- og kredittlovgivningen med sikte på modernisering, samordning og til dels foreslå ny lovgivning.

Kommisjonen ble opprettet i 1990. Finfo var tidligere medlem i kommisjonen, men gikk ut i 2000. Fra 2006 er Finfo igjen representert i kommisjonen:

Kommisjonen har så langt fremlagt 23 utredninger:

1. NOU 1994:11 – Finansavtaler og finansoppdrag	13. NOU 2005:15 – Obligatorisk tjenestepensjon
2. NOU 1995:25 – Sikringsordninger og offentlig administrasjon av finansinstitusjoner	14. NOU 2006:12 – Felles Pensjonskasser
3. NOU 1996:24 – Betalingssystemer m.v.	15. NOU 2006:17 – Kredittforening som konsernspiss
4. NOU 1998:14 – Finansforetak m.v.	16. NOU 2007:01 – Meglerprovisjon i forsikring
5. NOU 1999:31 – Oppkjøp og inndriving av fordringer m.v.	17. NOU 2007:05 – Frarådningsplikt i kredittkjøp
6. NOU 2001:23 – Finansforetakenes virksomhet	18. NOU 2007:17 – Individuell pensjonsordning
7. NOU 2001:24 – Ny livsforsikringslovgivning	19. NOU 2008:13 – Eierkontroll i finansinstitusjoner
8. NOU 2002:14 – Finansforetakenes virksomhet II	20. NOU 2008:20 – Skadeforsikringselskapenes virksomhet
9. NOU 2002:21 – Oppsigelse av forsikringsavtaler	21. NOU 2008:21 – Nettbankbasert betalingsoverføring
10. NOU 2003:11 – Konkurranselov i kollektiv livsforsikring	22. NOU 2009:02 – Kapital- og organisasjonsformer i sparebanksektoren.
11. NOU 2003:28 – Kjønn- og aldersnøytralitet i kollektive pensjonsordninger	23. NOU 2010:06 – pensjonslovene og folketrygden 1
12. NOU 2004:24 – Pensjonskasselovgivning. Konsolidert forsikringslov.	

Finansavtaler

Kommisjonens første innstilling NOU 1994:19 – Finansavtaler og finansoppdrag resulterte i lov 5.6.1999 nr 49 om finansavtaler og finansoppdrag. Denne trådte i kraft 1.7.2000. Loven gjelder ikke leiefinansiering (leasing).

I 2007 la Banklovkommisjonen i NOU 2007:5 frem forslag om at en bestemmelse lik frarådningsplikten i finansavtaleloven, også ble innført i kredittkjøpsloven. Dette ble gjort i 2008 med virkning fra 1. januar 2009.

I 2008 la Banklovkommisjonen i NOU 2008:21 frem forslag om endringer i finansavtaleloven om ansvarsregulering ved nettbankbasert betalingstjenester ved feilbruk fra kundens side og uvedkommendes misbruk av nettbankkonti. Forslaget er foreløpig ikke lagt frem for Stortinget.

I 2009 ble finansavtaleloven kap 2 vesentlig som følge av implementering av PSD.

Betalingsystemer m.v.

Banklovkommisjonen arbeidet deretter

med spørsmål knyttet til offentligrettslig regulering av aktørene innen betalingsformidling. Arbeidet resulterte i NOU 1996:24 – Betalingssystemer m.v. Ny lov ble vedtatt 17. desember 1999.

Opprinnelig var det foreslått at også betalingssystemer som ikke var knyttet opp til kundekonti i banker eller finansieringsforetak skulle omfattes av reguleringen – for eksempel oljeselskapenes og varehuskjeders kortsystemer. Dette ble imidlertid utelatt i den endelige lovtekst.

Institusjonslovgivningen – finansforetak m.v.

En sentral del av Kommisjonens arbeid består i å samordne og revidere finansinstitusjonslovgivningen i sin alminnelighet. Av praktiske årsaker er dette arbeidet blitt inndelt i flere delutredninger.

NOU 1998:14 tar for seg mange problemstillinger av særskilt interesse for medlemsselskapene. Dette gjelder bl.a. endret lovdefinisjon av finansieringsselskap, muligheten for at en bank skal kunne eie en annen mer spesialisert bank og mulighet for norske finansieringsselskaper til å delta med omfattende eierandeler i selskaper som tilbyr selgerkreditt (joint venture). Det legges også opp til en enklere organstruktur enn i dag i det representantskapet foreslås fjernet og kontrollkomité/tilsynsutvalg skal bortfalle som obligatorisk organ.

NOU 2001:23 utfyller i større detalj det mer rammeorienterte regelverket. Kommisjonen har her bl.a. vurdert regler for finansforetaks virksomhet med hensyn til totalkundeavtaler, bruk av kundeinformasjon innad i konsern, krav til kredittvurde-

ring, bortsetting av arbeidsoppgaver, mulighetene for verdipapirisering i det norske finansmarked m.v.

NOU 2002:14 er en videreføring av det arbeidet som ikke ble ferdigbehandlet i den 4. og 6. utredningen. Her har man behandlet utbytte og konsernbidrag, finansforetaks eie av aksjer, andeler og fast eiendom, tvisteløsningsordninger, overnasjonale tilsynsmyndigheter, fjernsalg av finansielle tjenester og tiltak mot hvitvasking av penger.

NOU 2008:13 gjennomfører EU's direktiv (EU-dir 2007/44) om prosedyreregler for erverv økte eierandeler i den finansielle sektor i norsk lov. For Norges vedkommende er disse tiltakene foregrepet gjennom lovendringer i 2003 på bakgrunn av NOU 2002:14

NOU 2009:2 tar for seg spesielle problemstillinger knyttet til rammevilkår for sparebankene.

Utredning nr. 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 20 og 23 har i stor grad beskjeftiget seg med forsikrings- eller pensjonsmessige spørs-

mål av mindre betydning for finansieringsselskapene.

Arbeidet med å fremlegge en samlet lovtekst for lov om finansforetak der en inkluderer forslag fremmet i Utredning nr. 4, 6, 8, 15, 19 og 22, som er ment å erstatte lov 10.6.1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner er nå i realiteten avsluttet. Det gjenstår bare å få trykket en endelig NOU om dette.

Finanssskole – organisert undervisningstilbud for ansatte i medlemsselskapene

Finansieringsselskapenes Forening har i mange år hatt et permanent og systematisk undervisningsopplegg for ansatte i medlemsselskapene. Kursopplegget er

under konstant evaluering i eget Kursutvalg for å gi et enhetlig og best mulig undervisningsopplegg skreddersydd for vår bransje.

Hovedkurset (Finanssskolen) er delt inn i kurs for nybegynnere og viderekomende. Kursene for nybegynnere gir en grunnleggende innføring i en rekke sentrale emner og produkter innenfor leasing og lån, faktoring og kundeservice. De viderekomende kursene er hevet noe i vanskelighetsgrad i forhold til tidligere og er ment for ansatte med noen års erfaring i bransjen. Undervisningen gis av dyktige fagfolk med lang erfaring fra bransjen kombinert med oppgaver i løpet av kursdagene, også hjemmeoppgaver, slik at selvstudium blir en viktig del av undervisningsopplegget. Etter hvert kurs er det eksamen i form av en prosjektoppgave. Det gis karakteren Bestått/ikke bestått, med vitnemål til dem som består.

Rettslige rammebetingelser for finansieringsselskaper

Fra 1976 har det vært nødvendig med offentlig tillatelse (konsesjon) for å drive eller medvirke til finansieringsvirksomhet.

Lovverket om finansieringsselskaper kan deles inn i to hovedgrupper:

1. offentligrettslig regulering av virksomheten
2. privatrettslig regulering av forholdet mellom institusjon og kunde

Mer om finansinstitusjonenes rettslige rammebetingelser er tilgjengelig på for- eningens hjemmesider <http://www.finno.no/>. I denne årsberetning redegjøres bare for enkelte hovedtrekk samt spesielle forhold som skjedde i 2010.

Offentligrettslig regulering

Lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner av 10. juni 1988 nr. 40 inneholder de sentrale bestemmelser for bransjen. Etter denne loven kan finansieringsvirksomhet i Norge kun drives av:

- forretnings- og sparebanker
- finansieringsselskaper
- kredittforetak
- forsikringsselskaper
- kredittinstitusjoner med konsesjon innen EØS-området
- andre utenlandske kredittinstitusjoner som har særskilt tillatelse

Banker og forsikringsselskaper har egne særlover som regulerer og gir mer detaljerte bestemmelser om organisering og virksomhet. For finansieringsforetak – som er en fellesbetegnelse på finansieringsselskaper og kredittforetak – er det gitt spesialregler i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 3.

Låneformidlingsvirksomhet er ikke konsesjonspliktig, men meldepliktig etter lovens kapittel 4. Låneformidlere må stille sikkerhet. Låneagenter er ikke regulert direkte,

men reguleres indirekte gjennom tilsynet med oppdragsgiver. Forhandlere som tilbyr finansiering av kjøpet på vegne av ekstern kredittgiver, regnes som låneagent.

I alt er det med hjemmel i finansieringsvirksomhetsloven gitt 32 materielle forskrifter med hjemmel i denne loven.

I 2010 ble det gjennomført 4 endringer i lov om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner:

1. lov 4. juni 2010 nr 20 som følge av implementering av de offentligrettslige deler av Betalingstjenestedirektivet – Dir 2007/64EF – i norsk rett
2. lov 25. juni 2010 i forbindelse med ønske om å ha hjemmel til å innføre forskrifter om regulering av ledergodtgjørelse i finanssektoren.
3. lov 3. september 2010 i forbindelse med endringer i borettslagsloven
4. lov 17. desember 2010 knyttet til ytterligere endringer i reglene om ledergodtgjørelse i henhold til endringer i CCD III-direktivet.

Banklovkommisjonen arbeider kontinuerlig med en modernisering og revisjon av bank- og finanslovgivningen. I 2010 har dette arbeid resultert i en utredning (Utredning nr. 23): NOU 2010:6 – Pensjonslovene og folketrygdreformen 1. Det forventes at det endelige forslaget om ny finanslovgivning vil bli lagt frem tidlig i 2011 som utredning nr 24.

Etter *lov om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel av 7. des. 1956 nr 1*, er finansieringsselskapene underlagt offentlig tilsyn. Tilsynet gjennomføres av Finanstilsynet som skal se til at de institusjoner de har tilsyn med,

virker på en betryggende og hensiktsmessig måte i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov, samt den hensikt som ligger til grunn for institusjonens opprettelse, dens formål og vedtekter. Som ledd i tilsynsvirksomheten kan Finans- tilsynet gi bindende pålegg.

Lov om merverdiavgift av 19. juni 2009 nr 58 med tilhørende forskrifter er av stor betydning for finansieringsselskapene da leasing og store deler av factoringvirksomheten er avgiftspliktige tjenester. For leasing har dette lenge vært tilfelle da leasing i avgiftssammenheng er å anse som en avgiftspliktig utleietjeneste. For factoring er avgiftsplikten av nyere dato da de administrative deler av tjenesten ble gjort avgiftspliktig gjennom den generelle merverdiavgiftsreformen av 1.7. 2001.

Privatrettslig regulering

Lov om finansavtaler og finansoppdrag av 25. juni 1999 nr 46 regulerer sentrale former for avtaler om finansielle tjenester som tilbys publikum av finansinstitusjoner – herunder innskudd, betalingstjenester, utlån og kausjon. Når kunden er forbruker vil lovens bestemmelser normalt ikke kunne fravikes gjennom avtale. Loven gjelder ikke leasing, factoring og kreditttyting som faller innunder kredittkjøpsloven. Reglene om kausjon gjelder imidlertid uansett om lånet/kreditten faller innenfor eller utenfor loven.

Loven ble vesentlig endret 7.5.2010 i forbindelse med implementeringen av Forbruker- kredittdirektivet – Dir 2008/48/EF.

Lov om kredittkjøp av 21. juni 1985 nr 82 ble samtidig opphevet og samordnet med finansavtaleloven.

Statistikk

ULIKE UTLÅNSTYPER I MILL. KRONER OG PST. AV BRUTTO UTLÅN PR. 31.12.

for medlemmer i Finansieringsselskapenes Forening

År	Leasing		Factoring*		Kredittkort		Billån/øvrige utlån		I alt	
	Mill. kr.	Pst.	Mill. kr.	Pst.	Mill. kr.	Pst.	Mill. kr.	Pst.	Mill. kr.	Pst.
1994	8 625	33 %	2 969	11 %	3 844	15 %	10 827	41 %	26 265	100 %
1995	12 158	39 %	3 313	10 %	4 459	14 %	11 644	37 %	31 574	100 %
1996	15 168	38 %	3 741	9 %	5 037	13 %	15 920	40 %	39 866	100 %
1997	20 029	42 %	1 561	3 %	5 507	12 %	23 787	43 %	50 884	100 %
1998	23 716	38 %	1 850	3 %	6 470	10 %	30 836	49 %	62 872	100 %
1999	25 837	46 %	1 919	3 %	8 272	15 %	19 687	35 %	55 715	100 %
2000	31 182	48 %	2 096	3 %	9 669	15 %	22 028	34 %	64 975	100 %
2001	37 372	50 %	2 671	4 %	10 735	14 %	24 096	32 %	74 874	100 %
2002	39 447	49 %	2 869	4 %	10 822	13 %	28 021	34 %	81 159	100 %
2003	40 764	47 %	3 285	4 %	12 552	14 %	30 506	35 %	87 107	100 %
2004	47 136	46 %	3 928	4 %	16 004	16 %	35 973	35 %	103 041	100 %
2005	56 054	46 %	4 627	4 %	18 077	15 %	42 028	35 %	120 786	100 %
2006	65 765	47 %	6 269	5 %	20 476	15 %	46 317	33 %	138 827	100 %
2007	74 656	47 %	7 626	5 %	23 719	15 %	53 152	33 %	159 153	100 %
2008	84 557	49 %	6 745	4 %	26 373	15 %	55 556	32 %	173 231	100 %
2009	79 129	48 %	4 940	3 %	28 028	17 %	53 983	32 %	166 080	100 %
2010	80 489	46 %	4 918	3 %	29 651	17 %	59 243	34 %	174 301	100 %

* P.g.a. endringer i regnskapsforskriften er tall for perioden 94-96 ikke sammenlignbare med senere år.

FACTORINGSTATISTIKK (inkl. bloc factoring)

for medlemmer i Finansieringsselskapenes Forening

Tall i millioner kroner

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Omsetning	70 946	76 793	94 325	133 577	147 222	126 799	117 883
Risikoavdekkede fordringer	1 614	1 945	2 578	2 187	1 777	1 121	1 071
Utlån utover eller uten risikoavdekning	2 314	2 682	3 691	5 439	4 968	3 819	3 847
Margintrekk	224	381	349	633	316	264	242
Utlån	3 705	4 246	5 920	6 993	6 429	4 676	4 676

KORTSTATISTIKK 2010

for medlemmer i Finansieringsselskapenes Forening

Omsetning (millioner kroner)

	Varekjøp totalt	Kontantuttak totalt	Sum totalt	Herav; Varekjøp utland	Herav; Kontantuttak utland	Herav; Sum utland
Internasjonale betalingskort	33 719	5 221	38 940	16 169	1 984	18 153
Internasjonale kredittkort	52 286	10 739	63 025	24 996	3 367	28 363
Nasjonale kredittkort	1 606	70	1 676	0	0	0
Internasjonale debetkort	52 085	17 852	69 937	42 540	17 635	60 175
Sum omsetning	139 696	33 882	173 578	83 705	22 986	106 691

Medlemsfortegnelse pr. februar 2011

Selskap	Postadresse	Telefon	Fax	www
BB Finans ASA	Postboks 103 Minde, 5821 BERGEN	05115	55 27 40 01	www.bbf.no
BMW Financial Services NUF	Postboks 1, 1330 FORNEBU	67 11 80 00	67 11 80 01	www.bmw.no/finansiering
Brage Finans AS	Postboks 113, 5804 BERGEN	55 61 00 50	55 61 00 51	www.brage.no
De Lage Landen Finans Norge NUF	Postboks 184, 1325 LYSAKER	67 18 70 00	67 18 70 01	www.delagelanden.com
DnB NOR Finans	Postboks 7125, 5020 BERGEN	56 12 85 00	56 12 80 97	www.dnbnorfinans.no
DnB NOR Kort	0021 OSLO	03000	21 01 53 01	www.dnbnor.no
Diners Club Norge, filial av Diners Club Nordic AB	Postboks 203 Skøyen, 0213 OSLO	21 01 50 00	21 01 50 50	www.diners.no
EnterCard Norge AS	Postboks 6783 St. Olavs plass, 0130 OSLO	21 31 66 00	21 31 66 01	www.entercard.no
EuroCard, filial av Eurocard AB	Postboks 382 Skøyen, 0213 OSLO	21 01 55 00	21 01 53 01	www.eurocard.no
Finaref AS	Postboks 555, 1411 KOLBOTN	66 99 77 67	66 99 77 33	www.finaref.no
Fokus Leasing	Postboks 4700, 7466 TRONDHEIM	06030	85 40 79 85	www.fokusleasing.no
Folkia AS	Vika Atrium, Munkedamsveien 45 E, 0250 OSLO	22 83 28 01		www.folkia.no
Forso Norge NUF	Postboks 573, 1411 KOLBOTN	66 99 71 00	66 99 71 60	www.forso.no
AS Finansiering	Postboks 7203 Majorstua, 0307 OSLO	22 59 14 00	22 69 35 40	www.finansiering.no
Handelsbanken Finans NUF	Postboks 1342 Vika, 0113 OSLO	22 39 70 00	22 39 71 50	www.handelsbanken.no
Ikano Bank SE, Norge	Postboks 295, 1372 ASKER	66 85 86 00	66 85 86 01	www.ikanobank.no
Landkreditt Finans AS	Postboks 7833, 6022 ÅLESUND	70 15 40 00	70 15 40 01	www.landkredittfinans.no
LeasePlan Norge AS	Postboks 6019 Etterstad, 0601 OSLO	23 06 98 00	23 06 98 01	www.leaseplan.no
Møre Finans AS	Postboks 121, 6001 ÅLESUND	70 11 30 00	70 11 33 22	www.sbm.no
Nordea Finans Norge AS	Postboks 1166 Sentrum, 0107 OSLO	22 48 66 00	22 48 55 10	www.nordeafinans.no
Santander Consumer Bank AS	Postboks 177, 1325 LYSAKER	21 08 30 00	21 08 33 56	www.sandander.no
Scania Finans AB – Filial Norge	Postboks 250 Leirdal, 1011 OSLO	22 79 34 00	22 32 30 00	www.scania.no
Skandinaviska Enskilda Banken AB (publ) Oslofilialen (Leasing & Factoring)	Postboks 1843 Vika, 0123 OSLO	22 82 70 00	22 82 71 76	www.seb.no
SEB Kort AB, Oslofilialen NUF	Postboks 381 Skøyen, 0213 OSLO	21 01 53 50	21 01 53 01	www.seb.no
SG Finans AS	Postboks 105, 1325 LYSAKER	21 63 20 00	21 63 23 12	www.sgfinans.no
Siemens Financial Services AB NUF	Postboks 1 Alnabru, 0613 OSLO	22 63 49 00	22 63 47 10	www.siemens.no
SpareBank 1 Finans Nord-Norge AS	Postboks 6801, 9298 TROMSØ	02244	77 62 23 71	www.snnfinans.no
Sparebank 1 Finans Østlandet AS	Postboks 223, 2302 HAMAR	62 51 21 00	62 52 77 80	www.sb1fo.no
Sparebank 1 Gruppen Finans AS	Postboks 1347 Sentrum, 6001 ÅLESUND	70 11 36 00	70 11 36 80	www.factoring.no
SpareBank 1 SMN Finans AS	7467 TRONDHEIM	73 58 63 30	73 58 54 76	www.smnfinans.no
SpareBank 1 SR-Finans AS	Postboks 114, 4065 STAVANGER	04002	51 95 65 54	www.sr-finans.no
Sparebanken Sogn og Fjordane	Postboks 113, 6801 FØRDE	57 82 97 00	57 82 97 05	www.ssf.no
Svea Finans NUF	Postboks 6601 Etterstad, 0607 OSLO/ Brøsetveien 168, 7048 TRONDHEIM	21 54 24 00	21 54 24 01	www.sveafinans.no
Teller AS	Postboks 333 Skøyen, 0213 OSLO	815 00 400	815 00 401	www.teller.no
Terra Finans AS	Postboks 2349 Solli, 0201 OSLO	22 87 81 00	22 87 80 70	www.terra.no
Terra Kortbank AS	Postboks 2349 Solli, 0201 OSLO	22 87 81 00	22 87 80 70	www.terra.no
Toyota Kreditbank GmbH NUF	Postboks 704, 3003 DRAMMEN	32 20 84 00	32 20 84 50	www.toyotafinans.no
Volkswagen Møller Bilfinans AS	Postboks 46 Kjelsås, 0411 OSLO	24 03 33 01	24 03 34 66	www.bilfinans.no

Foreningens organisering

Styret

Formann:	Erik Kongelf	Santander Consumer Bank AS
Viseformann:	Morten Guldhaug	DnB NOR Finans
	Bjørn Tore Westby	DnB NOR Kort
	Sjur Loen	Nordea Finans Norge AS
	Carsten Thorne	SG Finans AS
	Hermod Bakkejord	Sparebank 1 Finans Nord-Norge AS

Varamedlemmer

Andreas Flognfeldt	Terra Finans AS
Trine Fridén Huseby	Handelsbanken Finans
Jan Olav Ødegård	Sparebank1 Factoring AS

Valgkomiteen

Olaf Nielsen	DnB NOR Finans
Olav Sandmoen	Nordea Finans Norge AS
Terje Skagseth	Sparebank1 SMN Finans AS

Varamedlem	Arne Hodnefjell	SG Finans AS
------------	-----------------	--------------

Administrasjonen

Anne-Lise Løfsgaard	Adm. dir.
Jan Fr. Haraldsen	Direktør
Torill Alsaker	Konsulent

Finansieringsselskapenes Forening